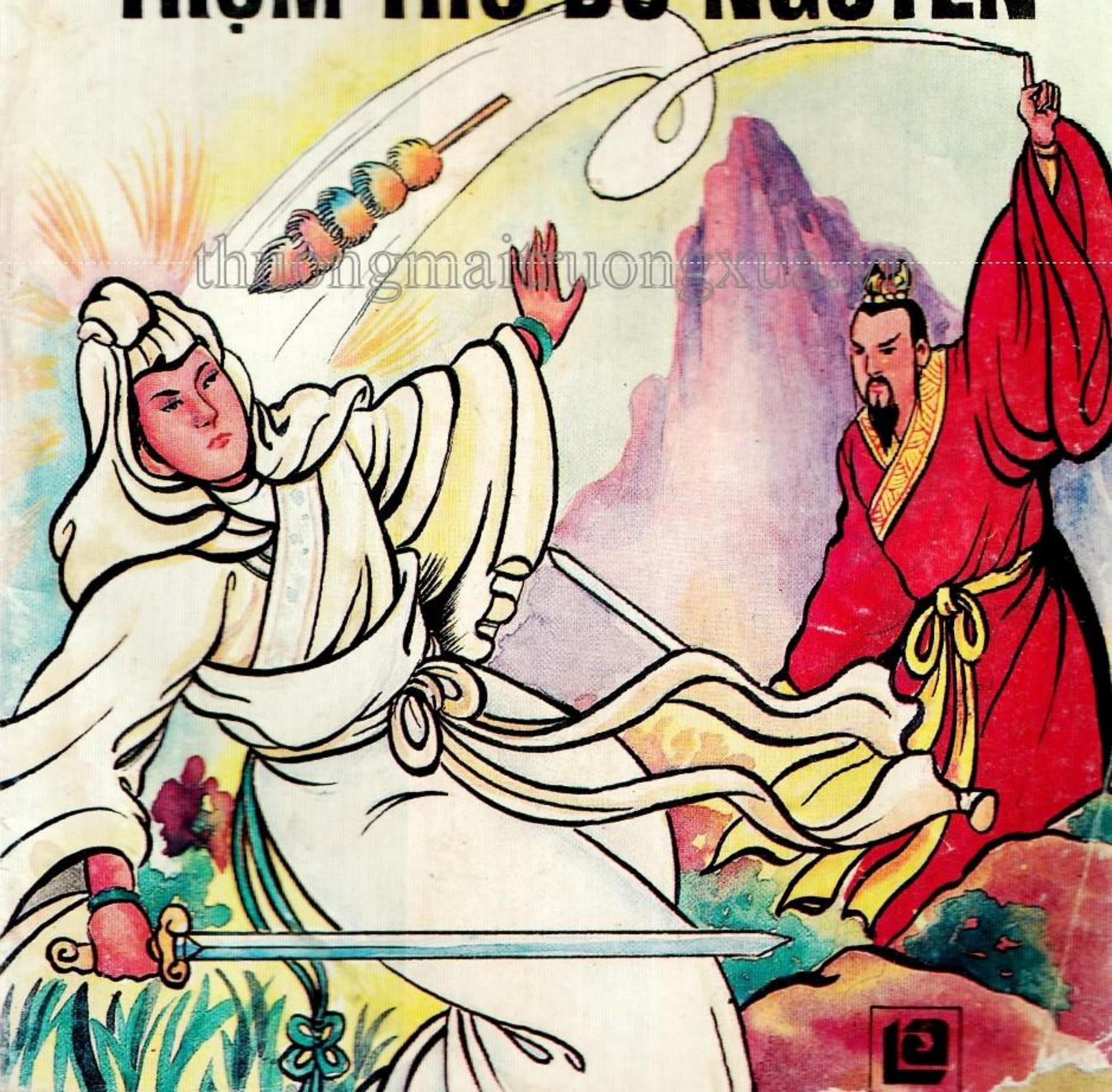

TRUYỆN
TRANH

TẬP 24

THỔ HÀNH TÔM TRỘM THÚ DƯ NGUYÊN

thuongmaitr

TẬP 24

THỔ HÀNH TÔN TRỘM THÚ DƯ NGUYÊN

KIM KHÁNH

vẽ
SƠN LÂM

soạn lời

(Theo truyện "Phong Thần Diễn nghĩa" của Trung Hoa)

!

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

thuongmait

Bị Tử Nha nói khích, Hỏa Linh Thánh Mẫu nổi giận lướt
tới chém một girom. Tử Nha đưa kiếm ra đỡ. Na Tra và
Vi Hộ đồng áp vào trợ lực. Hỏa Linh Thánh Mẫu một mình
cực với 3 người không nổi, liền lui ra ba bước, giở lúp mǎo
vàng hào quang sáng chói, ai nấy bị chói lòa. Hỏa Linh
Thánh Mẫu chém Tử Nha một girom sả ngực, máu chảy
dầm đề. Tử Nha kinh hồn vội chạy qua hướng Tây, còn
Hỏa Linh ra lệnh cho đám quân hỏa lâm ào tới, đốt dinh
trại Tử Nha tan hoang, còn mình thì đuổi theo Tử Nha bén
gót.

Tứ Nha bị thương, nên chạy không kịp bị Hỏa Linh ném Hỗ nguyên chùy trúng nhầm lưng nhào xuống Tứ bất tƣợng, Hỏa Linh toan chặt thủ cấp bỗng Quảng Thành Tử xuất hiện nói: "Không được giết sư đệ ta".

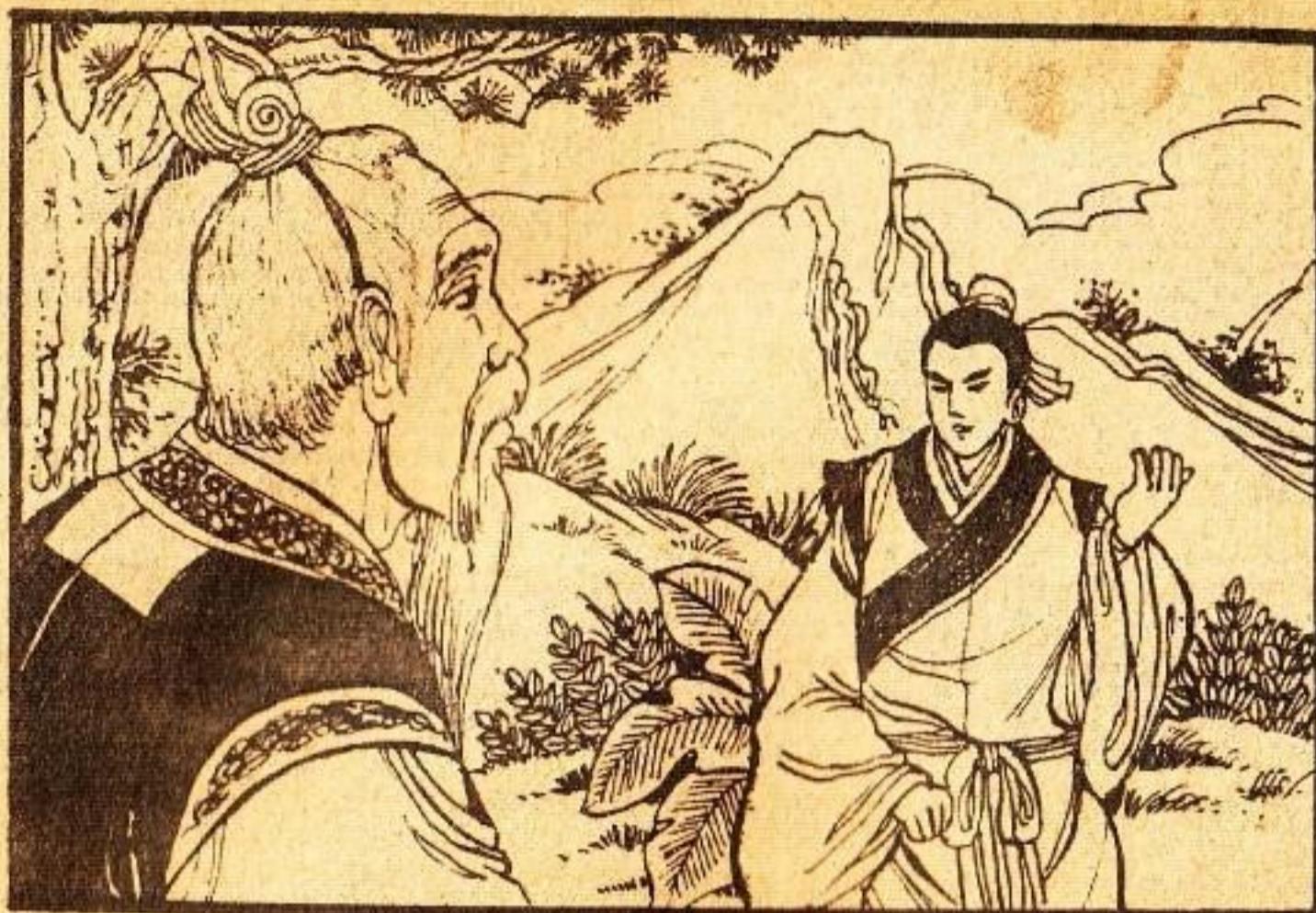
Hỏa Linh nôi xung vung gươm chém tới. Quảng Thành Tử đưa kiếm đỡ. Đánh được 50 hiệp, Hỏa Linh giờ lúp mũ vàng, hào quang tỏa ra sáng chói. Thành Tử liền giũ áo Tảo Chấn tức thì hào quang tan biến.

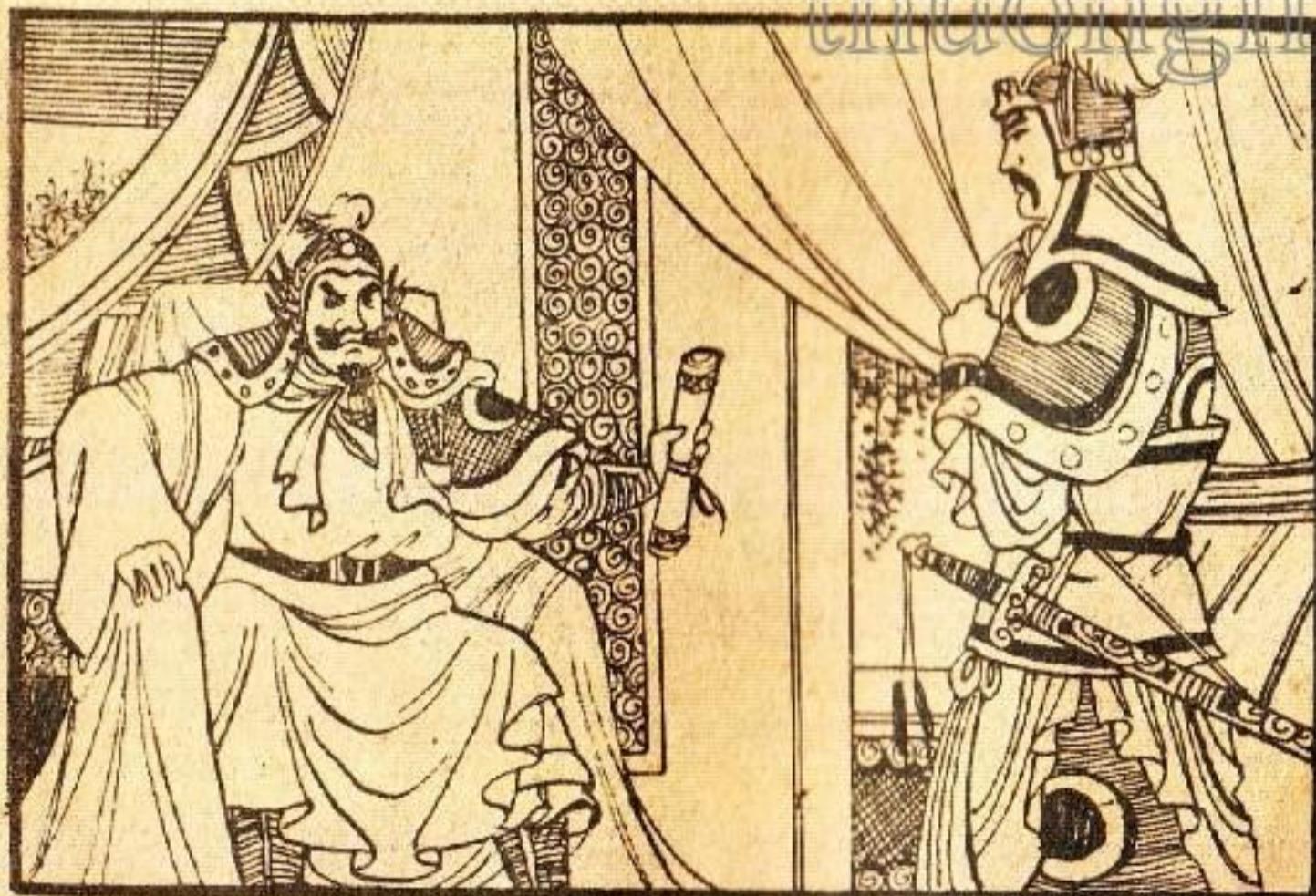
Hỏa Linh đánh với Quảng Thành Tử một hồi. Thành Tử biết trận này nhút tử nhút sanh, liền lấy Phiên Thiên Án quăng lên, hỏa linh đỡ không nổi bị Phiên Thiên Án đánh bể đầu chết tại chỗ, linh hồn bay thẳng lên đài Phong thần.

Thành Tử thâu Phiên Thiên Án và mao Kim Hà của hỏa linh, rồi xuống suối mực nước hòa với tiên đơn đỏ vào miệng Tử Nha. Giây phút Tử Nha tỉnh hồn, mở mắt thấy Quảng Thành Tử liền tạ ơn.

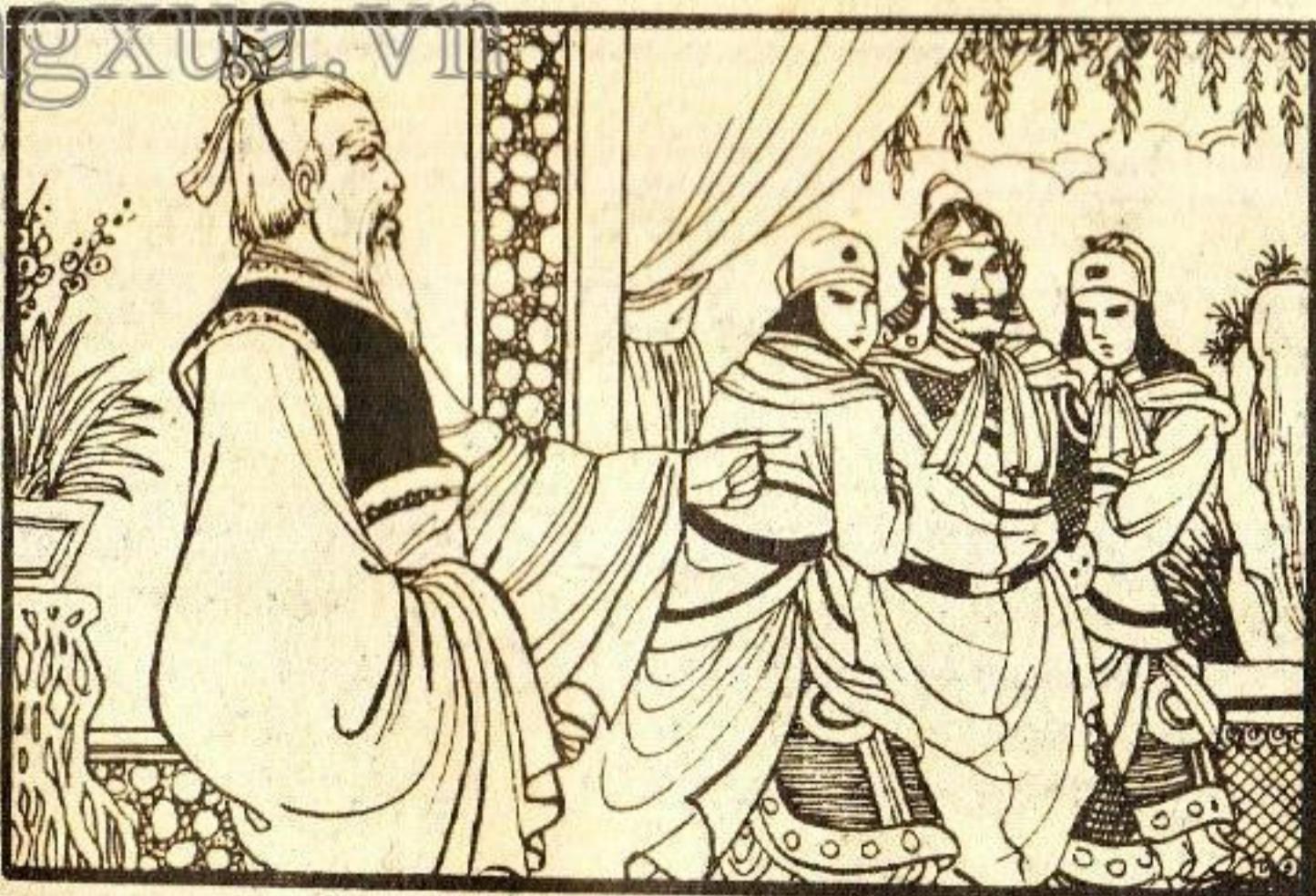
Vi Hộ tìm được Tú Nha giữa đường dẫn về trại—Tú Nha hỏi thăm dinh trại, Vi Hộ nói: "Hỏa Linh Thánh Mẫu đuổi theo nguyên soái, không ai làm phép nên lửa tắt hết". Tú Nha lui binh và đóng trại cách ài 50 dặm.

Nỗi về Hồ Thăng mấy ngày liền không tin tức gì của Hỏa Linh, bèn bàn với viên phó tướng là phải đầu Châu dâng thành—Hồ Thăng liền viết thư hàng nhờ Vương Tín đến dâng nạp Tú Nha.

Rạng ngày Hồ Thăng dẫn các tướng cầm cờ hàng ra trước ải đón rước đại binh của Tử Nha. Tử Nha vào ngồi trước trường phủ, Hồ Thăng vào lạy mừng Tử Nha.

Tử Nha nói: "Tánh người phản phúc, vì hết tướng nên phải chịu phép, hỏa linh đến lại đánh Châu, người là đúra tiếu nhân, xu thời, nếu dè át sanh hậu họa". Rồi truyền dẫn Hồ Thăng ra pháp trường xử trảm.

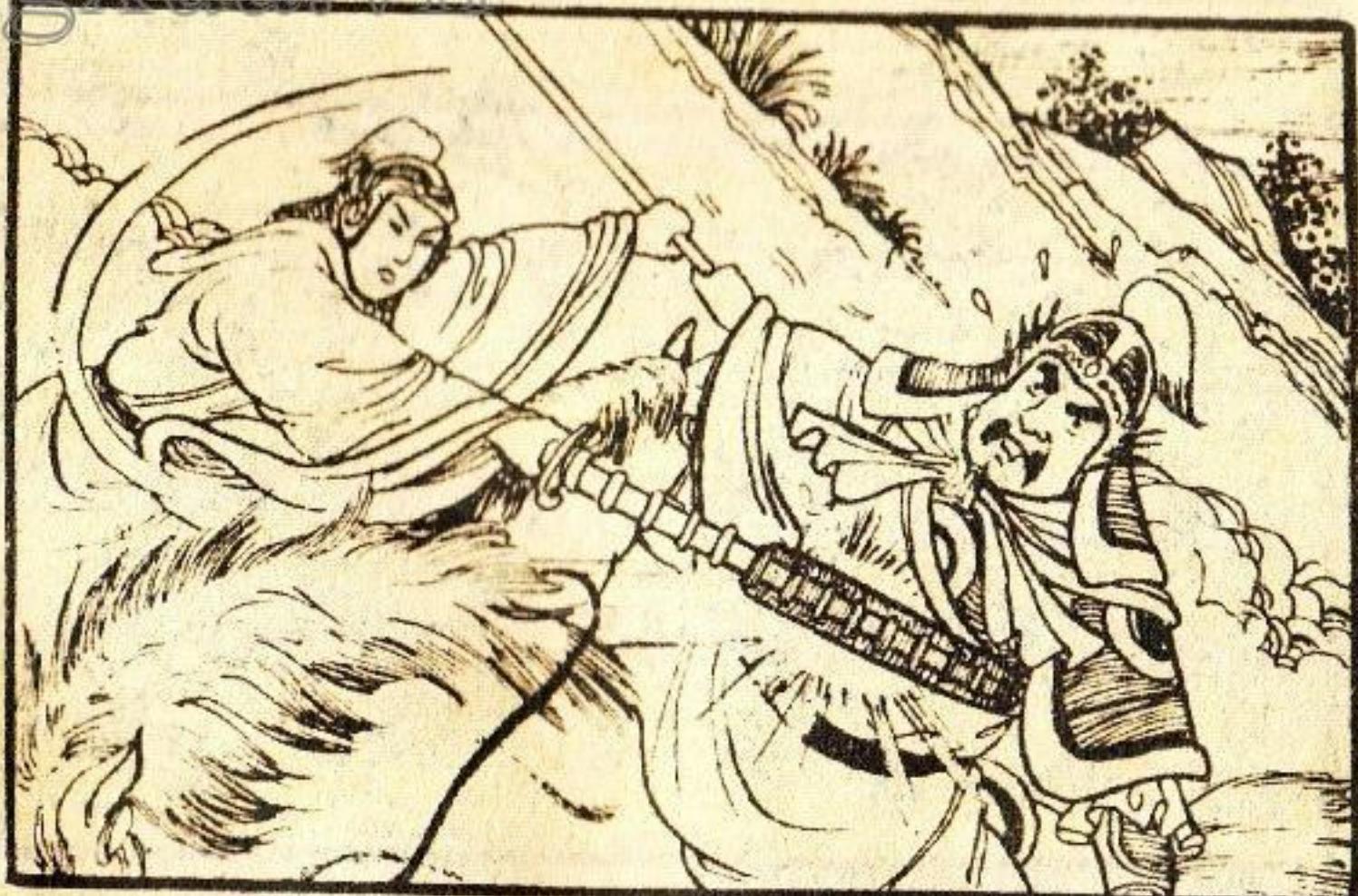
Hoàng Phi Hổ dẫn binh đánh ải Thanh Long. Khi đại binh đến, truyền quân hạ trại nghỉ ngơi. Chủ tướng ải Thanh Long là Khưu Dẫn, bộ tướng là Mã Phương, Cao Quý, Tôn Bửu, Dư Thành đến ải họp mặt bàn luận.

Rạng ngày Khưu Dẫn đem binh khiêu chiến, quân vào báo lại. Hoàng Phi Hổ nghe tin đại binh xuất trận liền dẫn các tướng ra khỏi dinh nghênh địch. Hoàng Thiên Tường bước ra xin bắt nghịch tặc.

Hoàng Thiên Tường kéo quân ra, Khuu Dẫn xông vào hỗn chiến túc thi. Đánh được 30 hiệp, Hoàng Thiên Tường thấy trên đầu Khuu Dẫn ló ra mớ tóc, biết là người có phép tà mị.

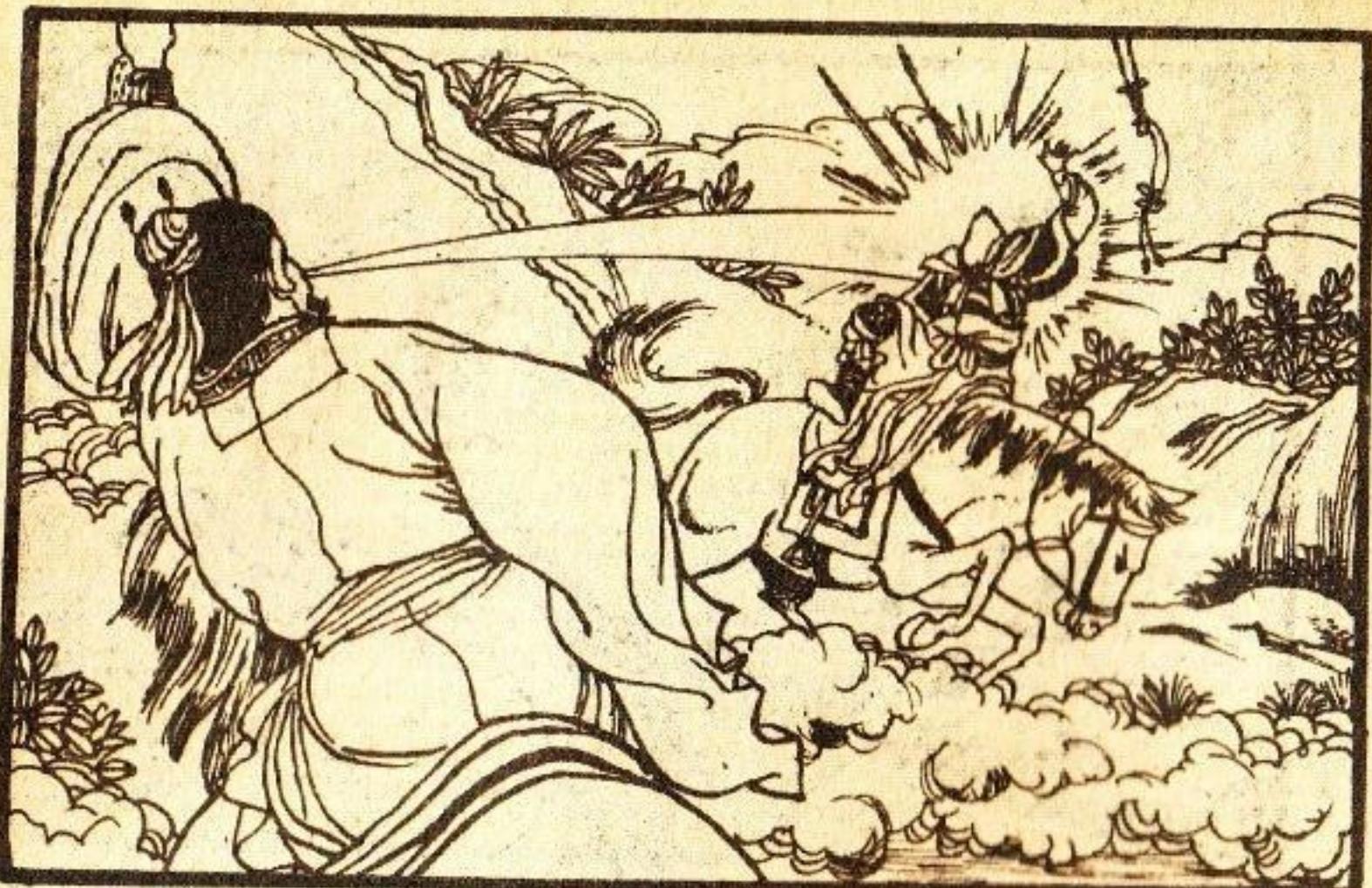
Hoàng Thiên Tường nghĩ ra một kế, cầm giáo phóng tới, Khuu Dẫn tràn qua né khỏi, múa thương đâm lại. Thiên Tường chụp lấy cây thương, rút gián dập vào ngực Khuu Dẫn, Khuu Dẫn hộc máu vội chạy về thành.

Thùa thẳng, Hoàng Phi xua quân tiến lên, Khưu Dân đang bối rối bỗng có quan đốc Lương Trần Kỳ vào xin ra mắt nói: "Xin chủ tướng an lòng, ngày mai tôi xin ra binh bắt tướng giặc báo cùu".

Hôm sau Trần Kỳ dẫn binh đến Đặng Cửu Công xin ra trận. Trần Kỳ vung Đoàn ma xử chém tới. Cửu Công sức mạnh như hùm, múa đao vun vút, Trần Kỳ dùng Đoàn ma xử ngắn nên thất bại.

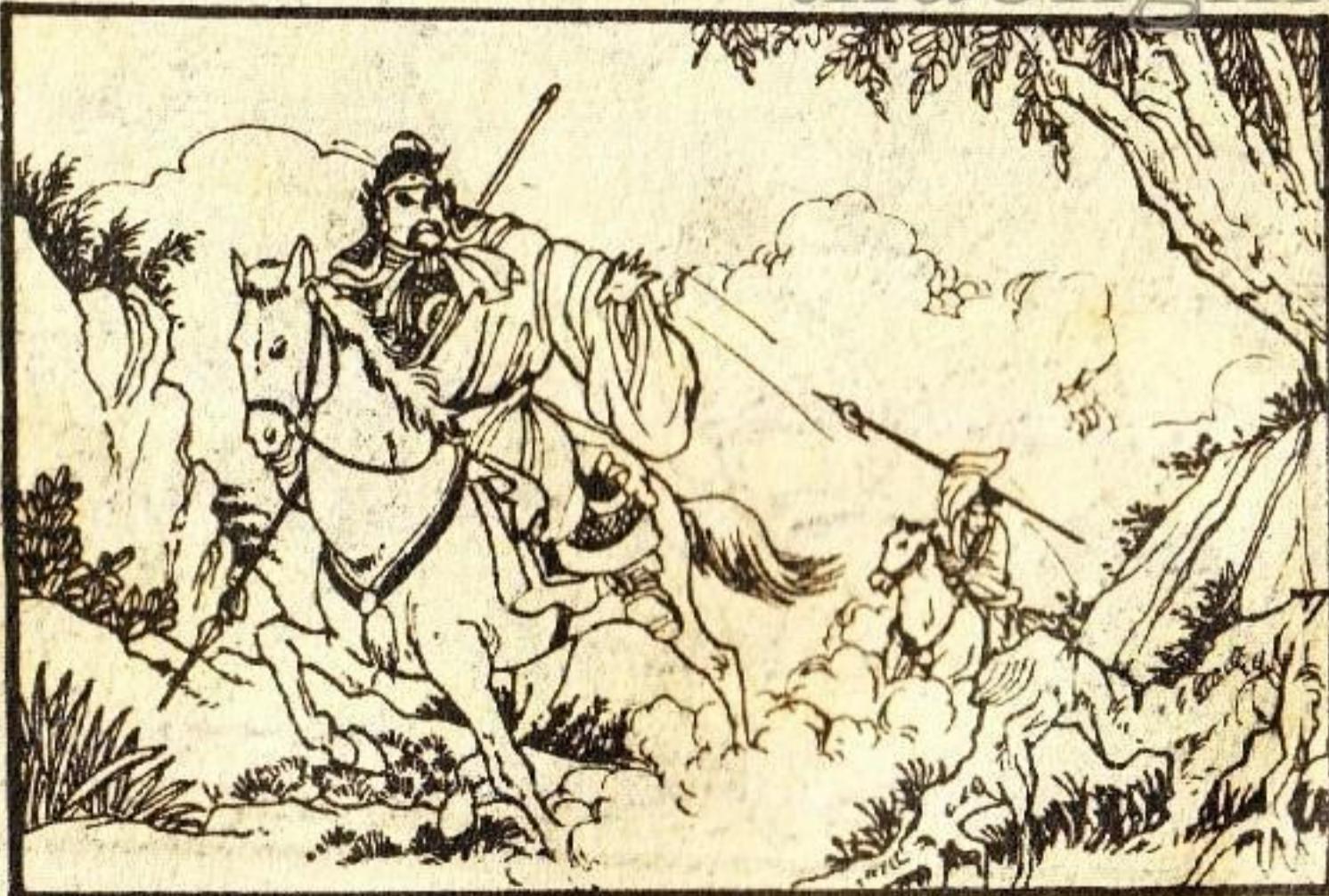
Trần Kỳ giơ Đoản ma xử lên, 3.000 binh phi báo kéo tới, cầm dây và câu móc chực sẵn, Trần Kỳ hả miệng há ra một luồng hơi vàng, Cửu Công bị hôn mê, té xuống ngựa, quân đền bắt vào thành chém đầu.

Hôm sau Trần Kỳ lại khiêu chiến, Thái Loan ra trận bị Trần Kỳ bắt, 3 người con của Hoàng Phi Hổ xin ra trận—Vừa giáp mặt anh em Hoàng Thiên Lộc vây phủ, Trần Kỳ cự không lại bị thương, bỏ chạy.

Hoàng Thiên Lộc đuổi theo, Trần Kỳ hí hơi vàng ra,
Thiên Lộc té xuống ngựa bị quân bắt, Hoàng Thiên Tước
và Thiên Tường đuổi theo nhưng không kịp. Trần Kỳ giải
Thiên Lộc vào thành—Khưu Dẫn triều giam sau dinh.

Trần Kỳ lại khiêu chiến, bị Thiên Tường đâm trúng
bắp vế, chạy vào thành, Khưu Dẫn chạy ra. Hai tướng
hỗn chiến, cây giáo Thiên Tường đánh như giông bão,
Khưu Dẫn đỡ không kịp liền chạy dài.

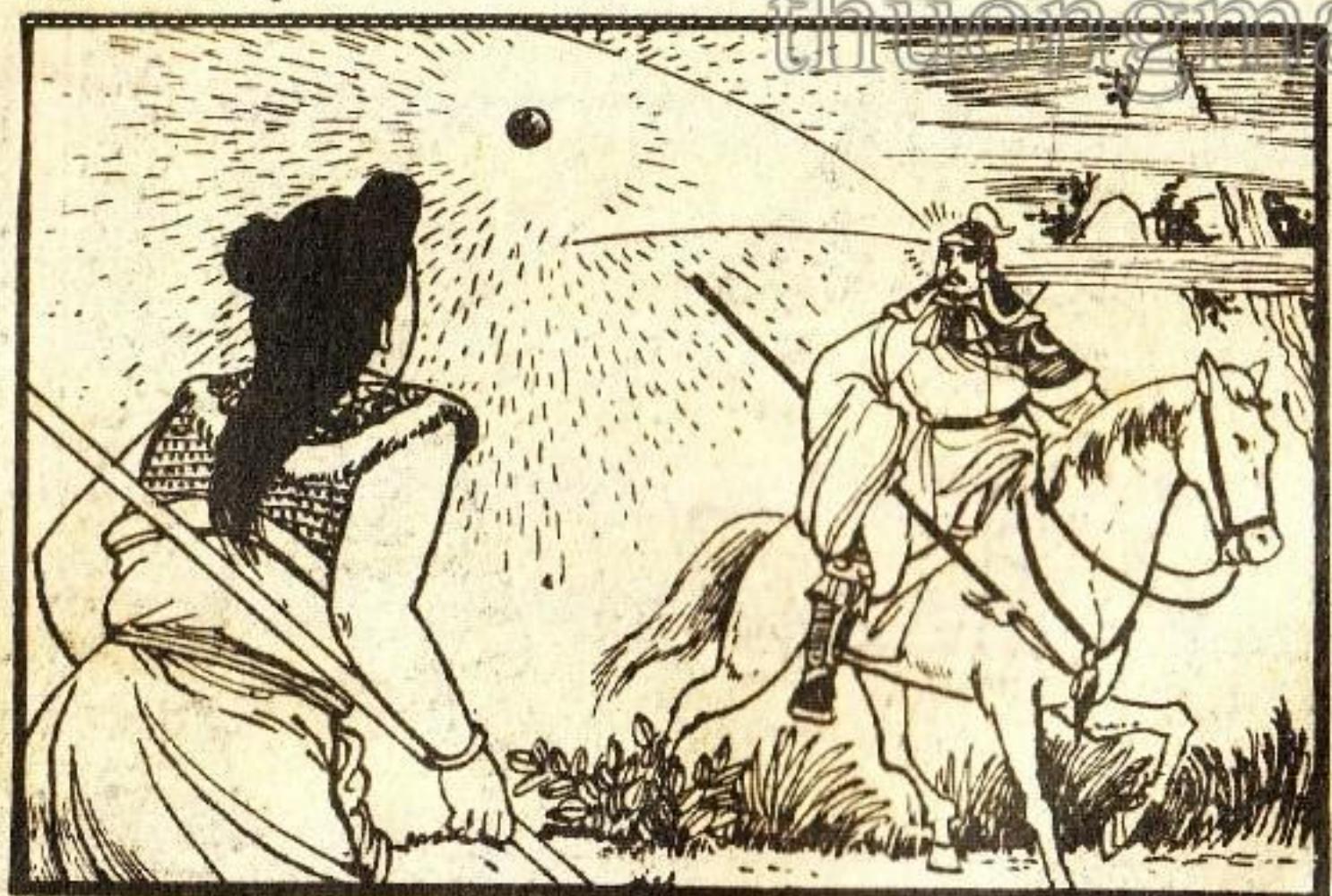
Thiên Tường đuổi theo, bỗng trên đầu Khuu Dẫn chiếu một đạo hào quang, hiện ra trái châu. Thiên Tường thấy Hồng châu liền té xuống ngựa, bị quân bắt trói đem về ải Thanh Long chém đầu bêu ngoài thành.

Hoàng Phi Hổ buồn bã liền viết thơ đến Tứ Nha xin viện binh. Tứ Nha sai Na Tra đi trợ chiến với Võ Thành Vương. Na Tra đi xe đến trước, còn Đặng Thiên Ngọc đi ngựa nên đến sau.

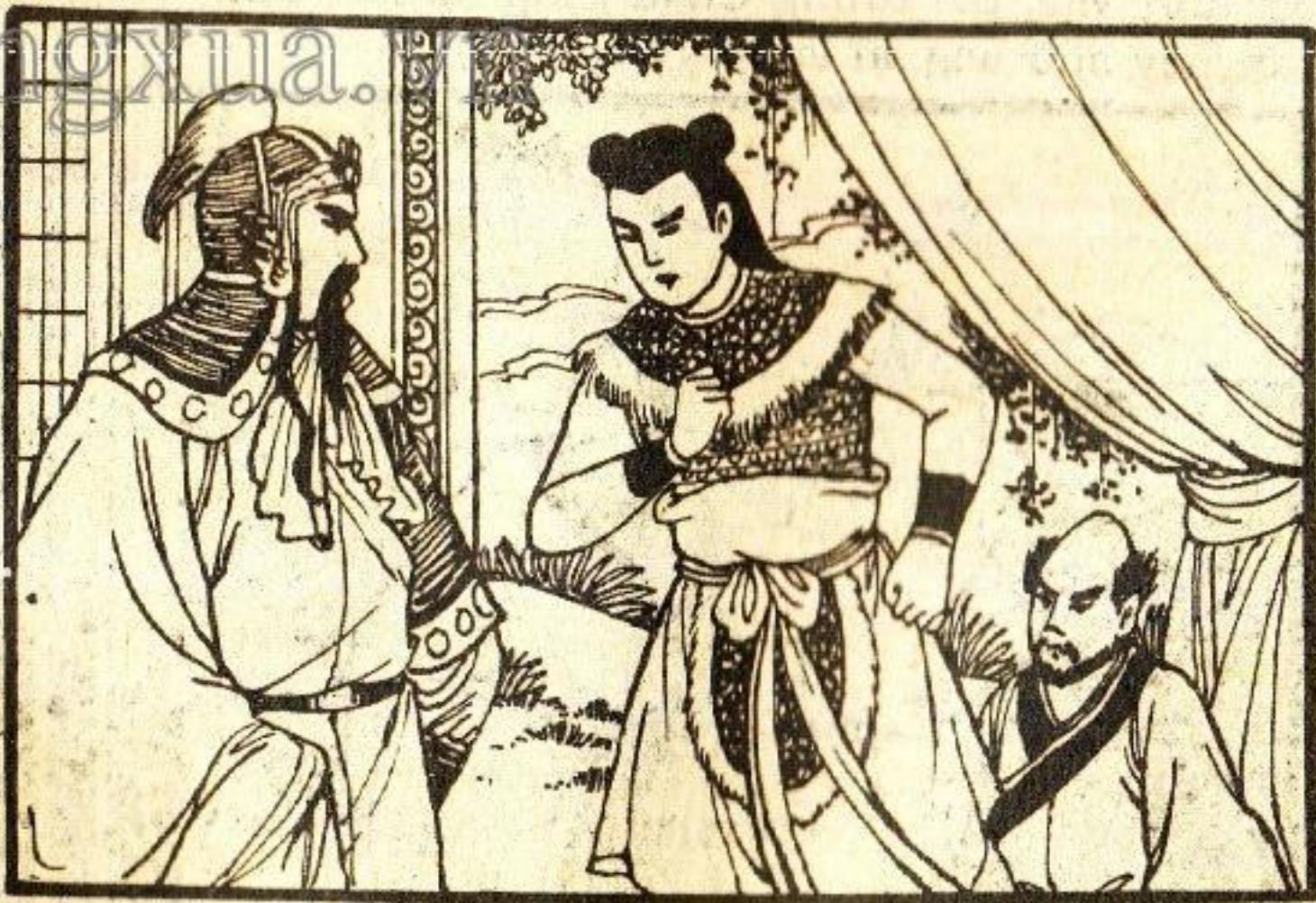
Na Tra đến khiêu chiến, Khưu Dẫn kéo quân ra, vừa thấy Khưu Dẫn Na Tra lướt tới đâm một giáo. Khưu Dẫn cầm cự được 30 hiệp, nhắm bè không chống lại liền trá bại bỏ chạy.

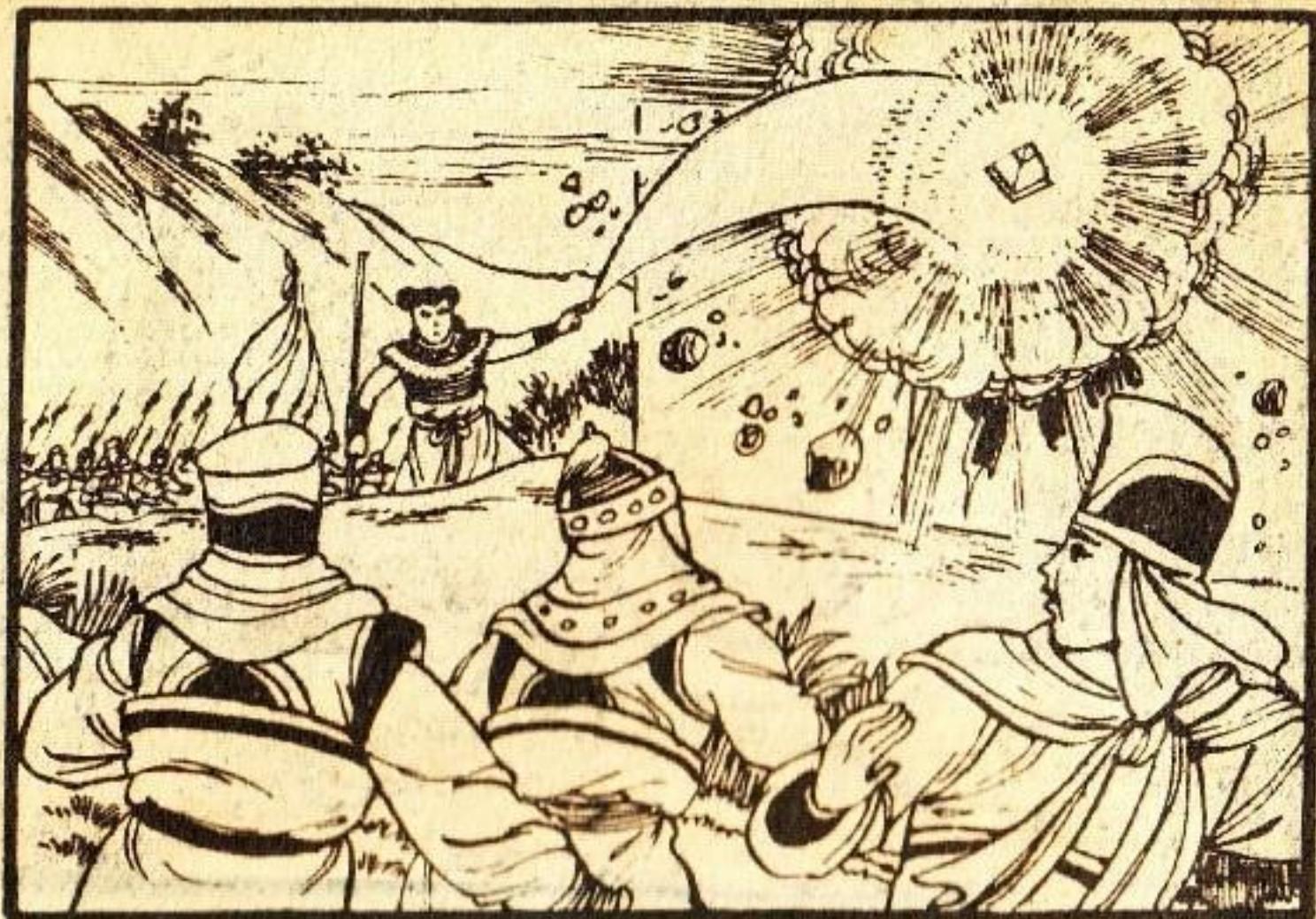
Na Tra đuổi theo. Khưu Dẫn vận bạch quang trên đầu hiện ra hồng châu. Na Tra trông thấy cười lớn—Khưu Dẫn kinh hãi nghĩ thầm: "Trái châu này, tướng nào thấy cũng hôn mê, sao nay Na Tra không té?".

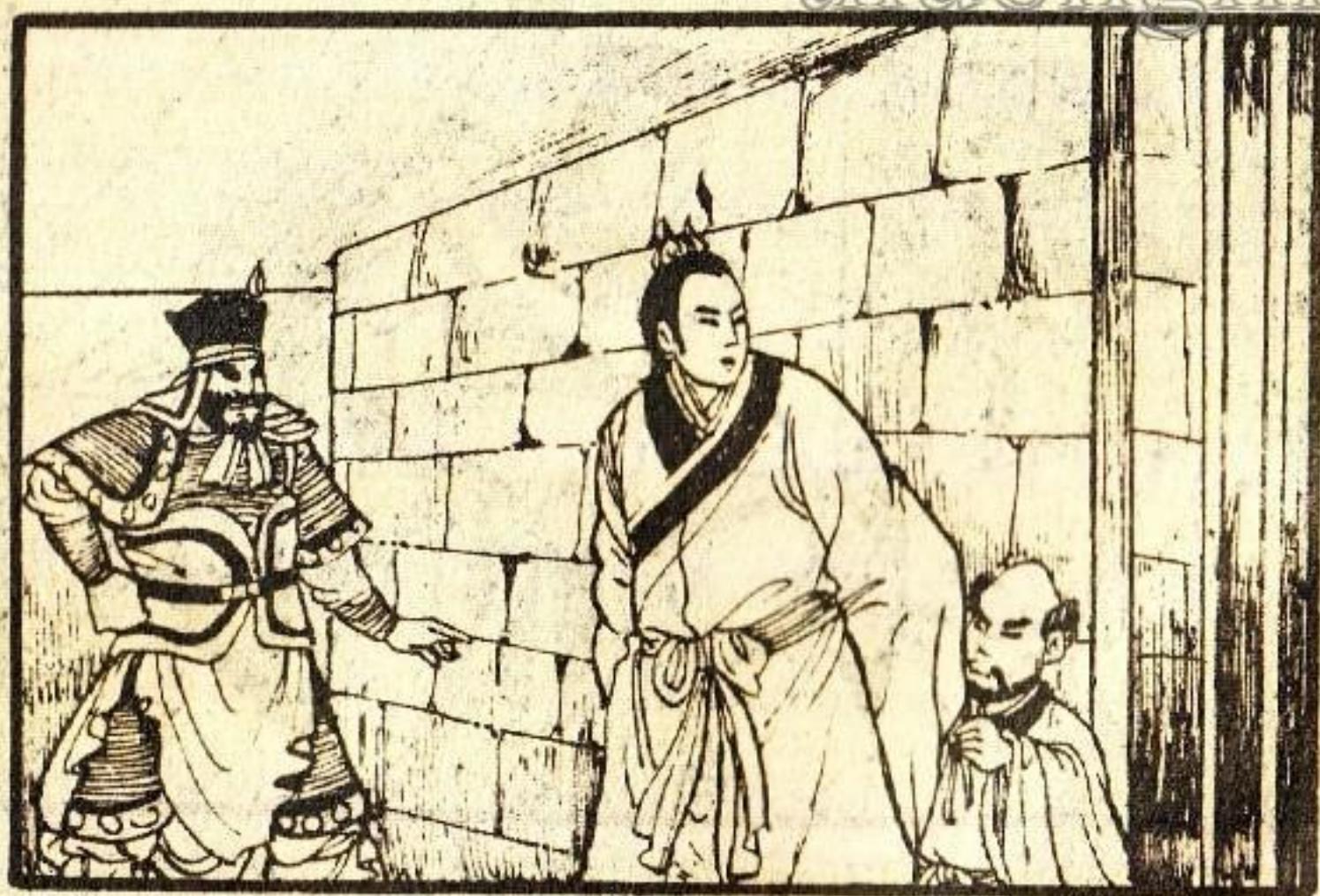
Khuu Dân quay ngựa lại đánh, bị Na tra liệng Càn Khôn
quyện trúng bả vai, dứt gân gãy xương, chạy về ải. Na Tra
thắng trận về dinh.

Na Tra bàn với Hoàng Phi Hổ: "Đêm nay làm kế cướp
thành"—Vào canh hai, Thổ Hành Tôn dùng phép địa hành
vào ải Thanh Long, tới chỗ giam Hoàng Thiên Lộc đứng
chờ Na Tra phá thành hai tướng làm nội công.

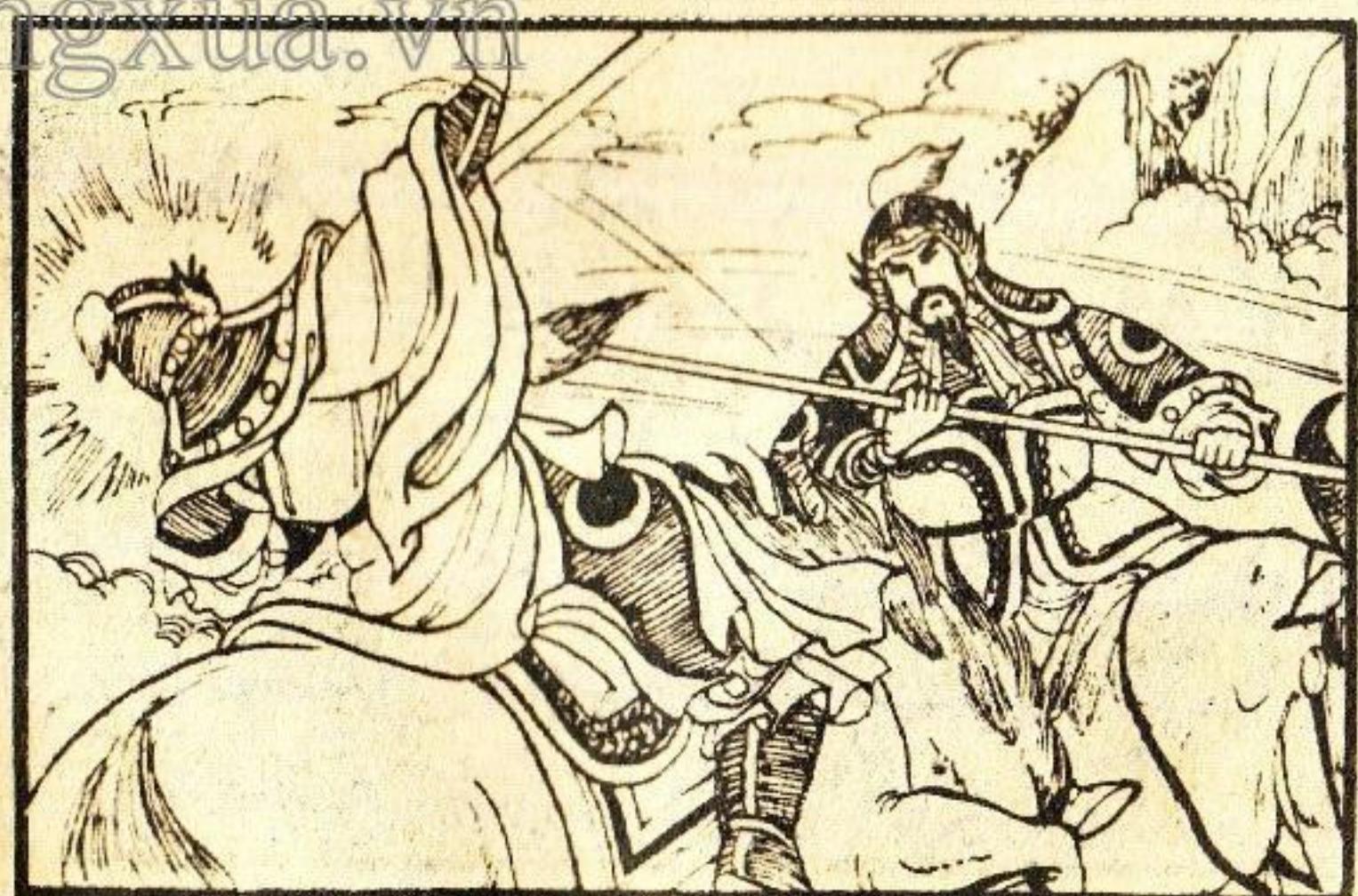
Trống canh 3 điêm, Na Tra đến trước cửa ải quăng cục Kim Chuyên lên, bửu bối va vào cửa thành đánh bể. Giục xe lướt vào, các tướng Châu đồng áp tới. Bình Thương vỡ chạy như ong, ai lo thân nấy.

Bên trong, Thổ Hành Tôn mờ xiềng cho Thái Loan và Hoàng Thiên Lộc, ba tướng từ trong đánh ra, nội công ngoại kích thế mạnh như cọp.

Khuu Dân còn thức, cầm thương lên ngựa thấy hoàng Phi Hổ và Na Tra đứng trên xe cầm thương, liền nổi giận hét lên một tiếng xông vào hỗn đấu. Các tướng Châu áp vào vây Khuu Dân ở giữa.

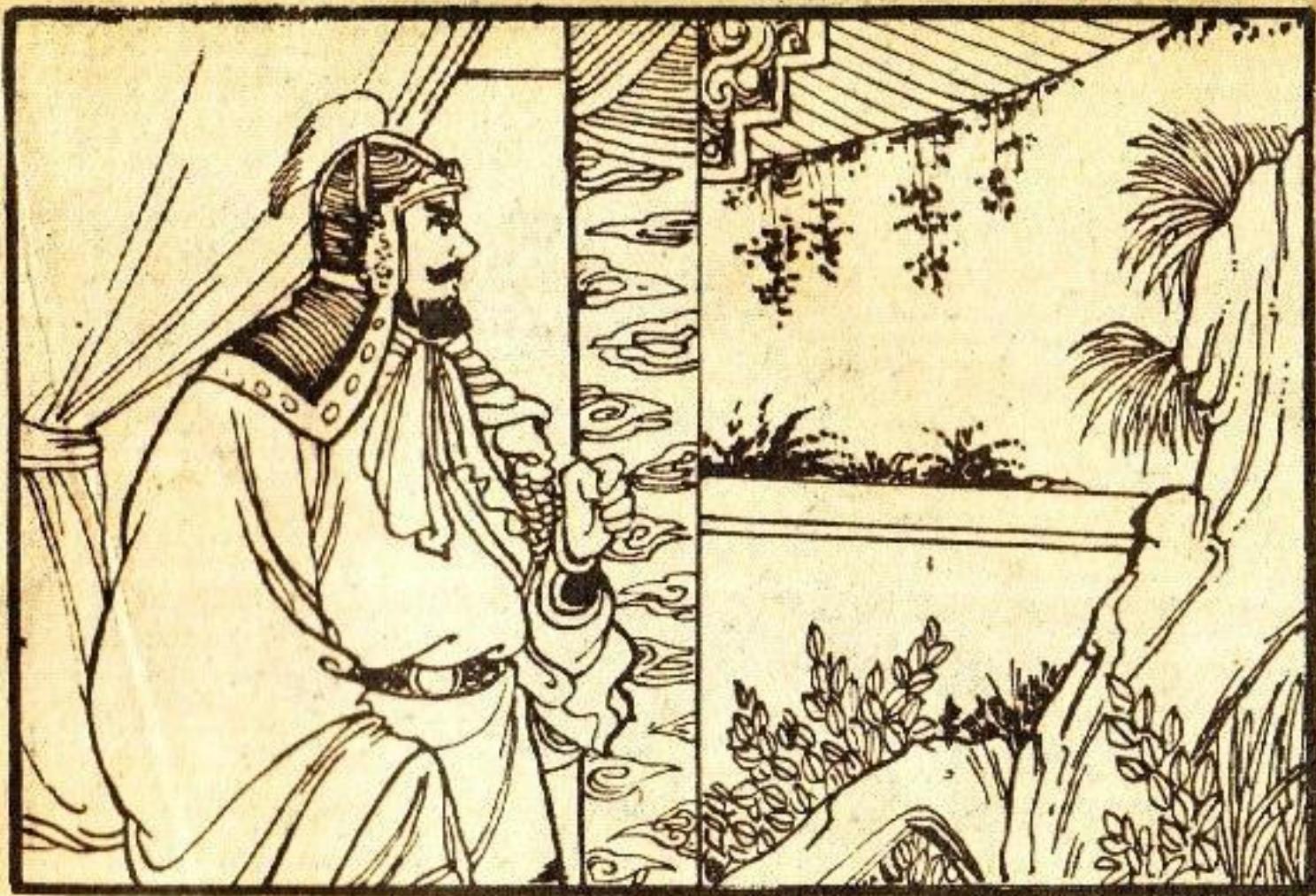
Hoàng Thiên Lộc, Thái Loan, Thô Hành Tôn cũng áp tới. Thô Hành Tôn đánh trúng cẳng ngựa của Khuu Dân làm cho Khuu Dân rớt xuống ngựa bị Hoàng Phi Hổ chém một giáo, Khuu Dân đột thô tròn mắt.

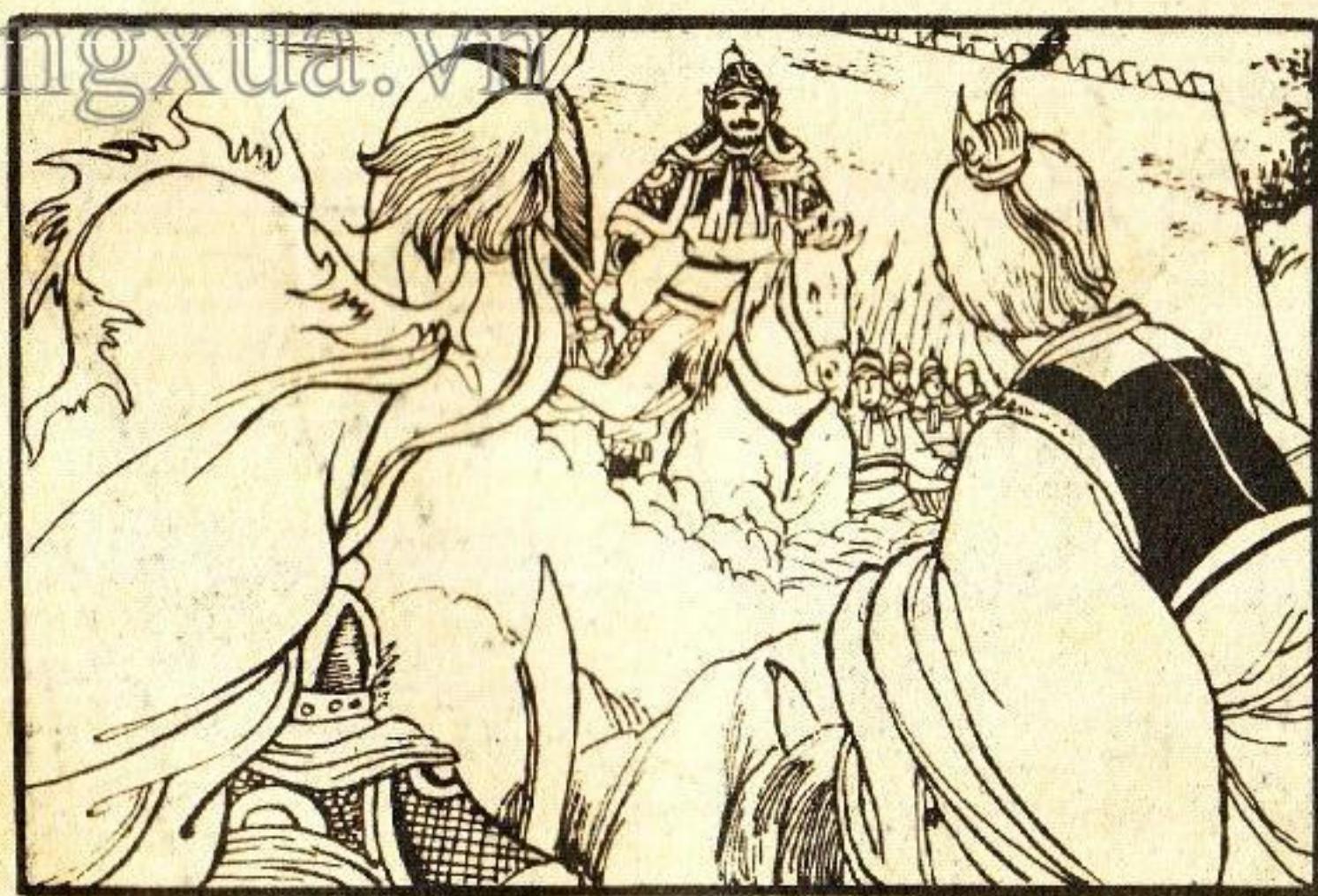
Na Tra đứng sau trông thấy Trần Kỳ liền quăng Càn Khôn quyền lên, đánh trúng Trần Kỳ, tiếp đó lại bị Hoàng Phi Hổ đâm một giáo vào sườn chết tươi.

Hoàng Phi Hổ xua quân đánh tới trời gần sáng thì lấy được ải Thanh Long giao cho tướng cựu thủ ải. Còn mình cùng với các tướng trở về Tị Thủy báo cho Tứ Nha hay.

Hàng Vinh nghe hai ải Giai Mộng và Thanh Long đều bị mất thì thất kinh nói: "Hai ải kia mất rồi, ải Tị Thủy ở chính giữa thất thế ta chỉ nên thủ thành thôi".

Tử Nha hạ chiếu thư. Hàng Vinh bỗng lòng giao đấu. Hôm sau Tử Nha phát pháo, binh tướng đến trước thành khiêu chiến. Hàng Vinh cũng phát pháo khai thành dẫn binh tướng ra trận.

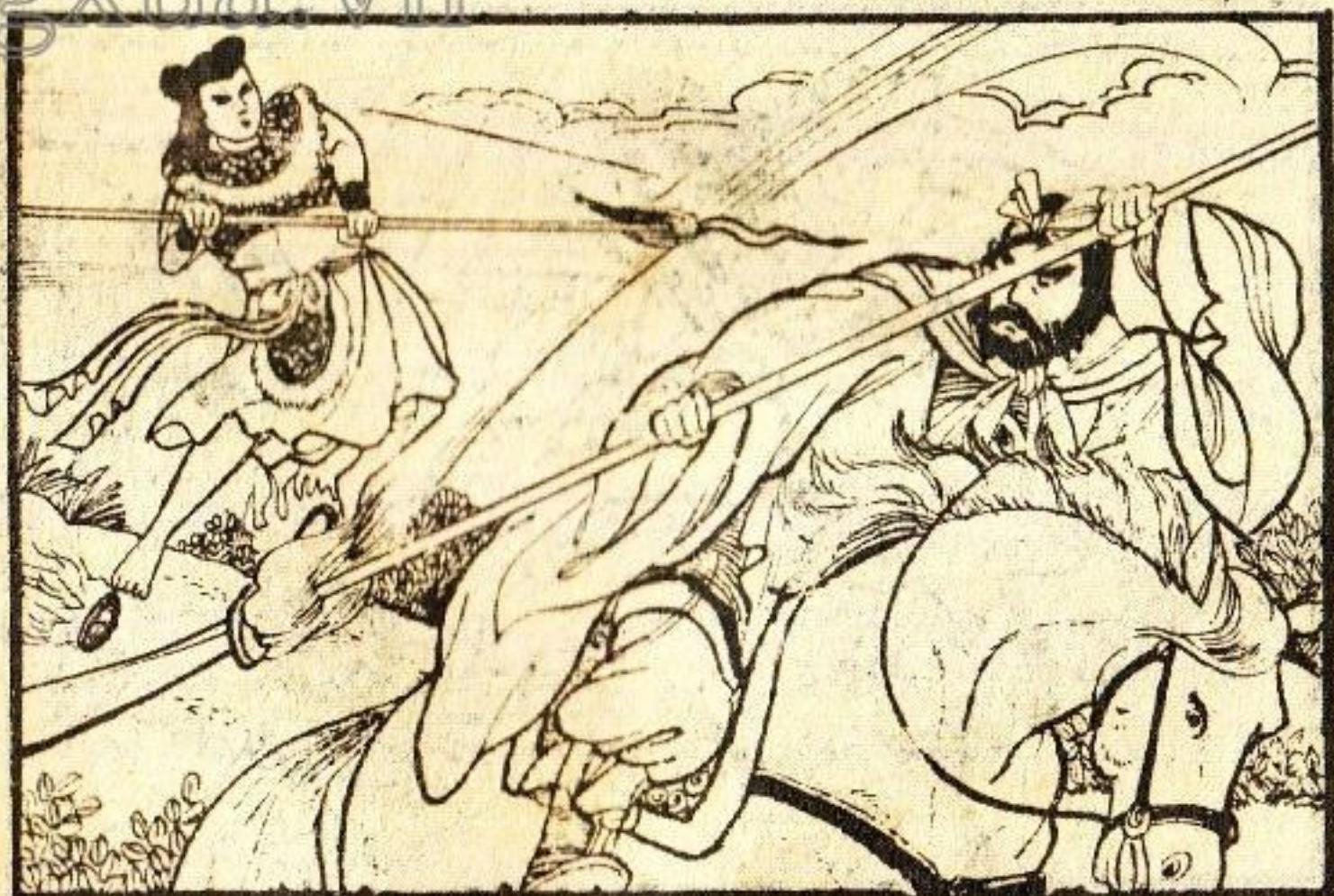
Hàng Vinh cho tướng tiên phuông là Vương Hồ múa siêu đao xông ra chém Tử Nha. Na Tra lướt tới cản lại. Hai tướng đánh nhau được mấy hiệp, Na Tra đâm Vương Hồ chết tươi.

Ngụy Bôn lướt tới chém. Hàng Vinh đưa kích ra đỡ, 2 tướng hỗn chiến một hồi. Hàng Vinh thấy thế binh không lợi nên giục ngựa vào thành, Tử Nha sợ phục binh nên không đuổi theo.

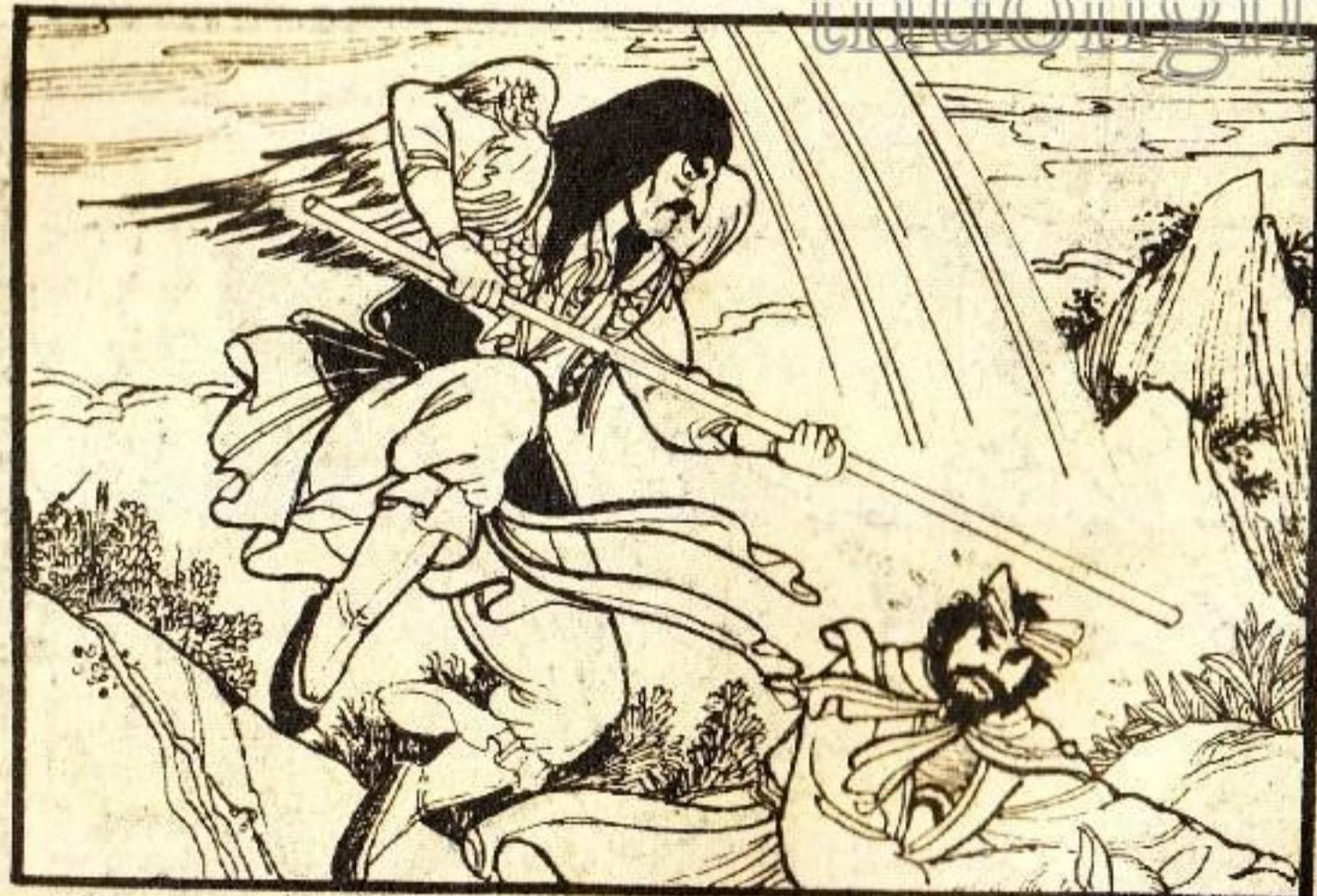
Hàng Vinh viết sớ về Triều cầu cứu. Bỗng có quân vào báo tướng quân Dư Hóa về. Dư Hóa nói: "Xét mình phép thuật còn non nên trở lại thầy để tập luyện". Nay nghe Khương Thượng kéo binh nên trở về báo thù.

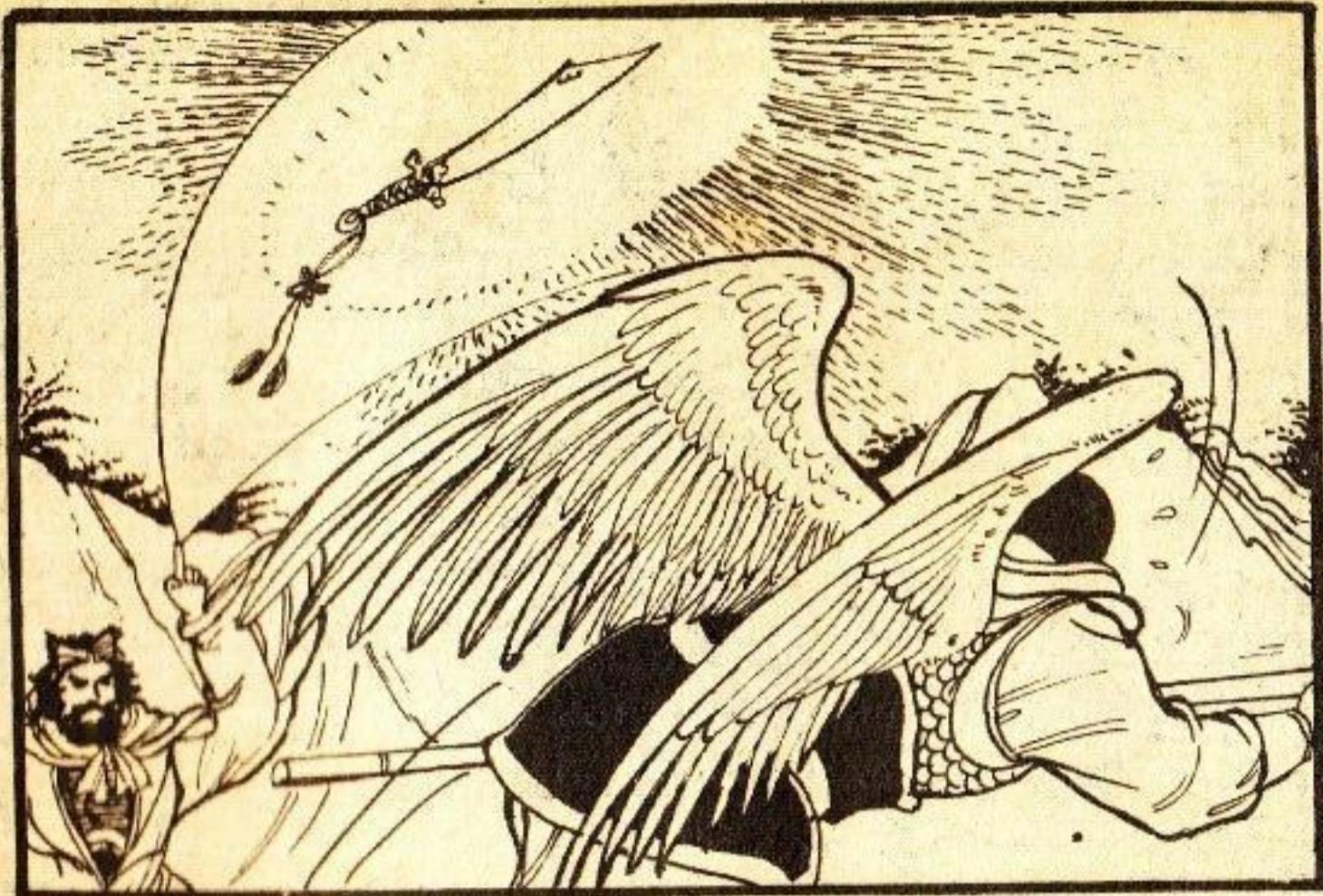
Hôm sau, Dư Hóa đến trước dinh Châu khiêu chiến. Na Tra xin ra trận. Vừa thấy mặt Na Tra, Dư Hóa nổi xung lướt tới đâm Na Tra một kích. Na Tra đưa giáo ra đỡ và đánh trả lại.

Dư Hóa đánh được 30 hiệp, quăng Hóa huyết thần dao lên hào quang chiếu sáng lòa. Na Tra tránh không kịp may nhờ bông sen hóa thân nên không bị tiêu ra huyết, chạy về đến trước trại té nhào.

Ngày sau, Dư Hóa dẫn binh khiêu chiến. Lôi Chân Tử xin ra trận. Lôi Chân Tử vỗ cánh bay lên, cầm kim côn đánh xuống, Dư Hóa đỡ ra rồi đâm lại, hai bên hỗn chiến một hồi.

Dư Hóa dưới đòn đánh lén ném thát thế quăng đao Hóa huyết lén chém nhầm cánh Lôi Chấn Tử, nhờ cánh ấy là trái hạnh đào hóa ra nên chỉ bị thương chớ không chết, r่อน sa xuống đất, bại tẩu về dinh.

Hôm sau, Dư Hóa lại dẫn binh khiêu chiến, Tứ Nha hay tin nói với các tướng: "Nếu sai tướng khác giao chinh thì tánh mạng chẳng còn". Rồi ra lệnh treo miễn chiến bài đợi tính kế trừ địch.

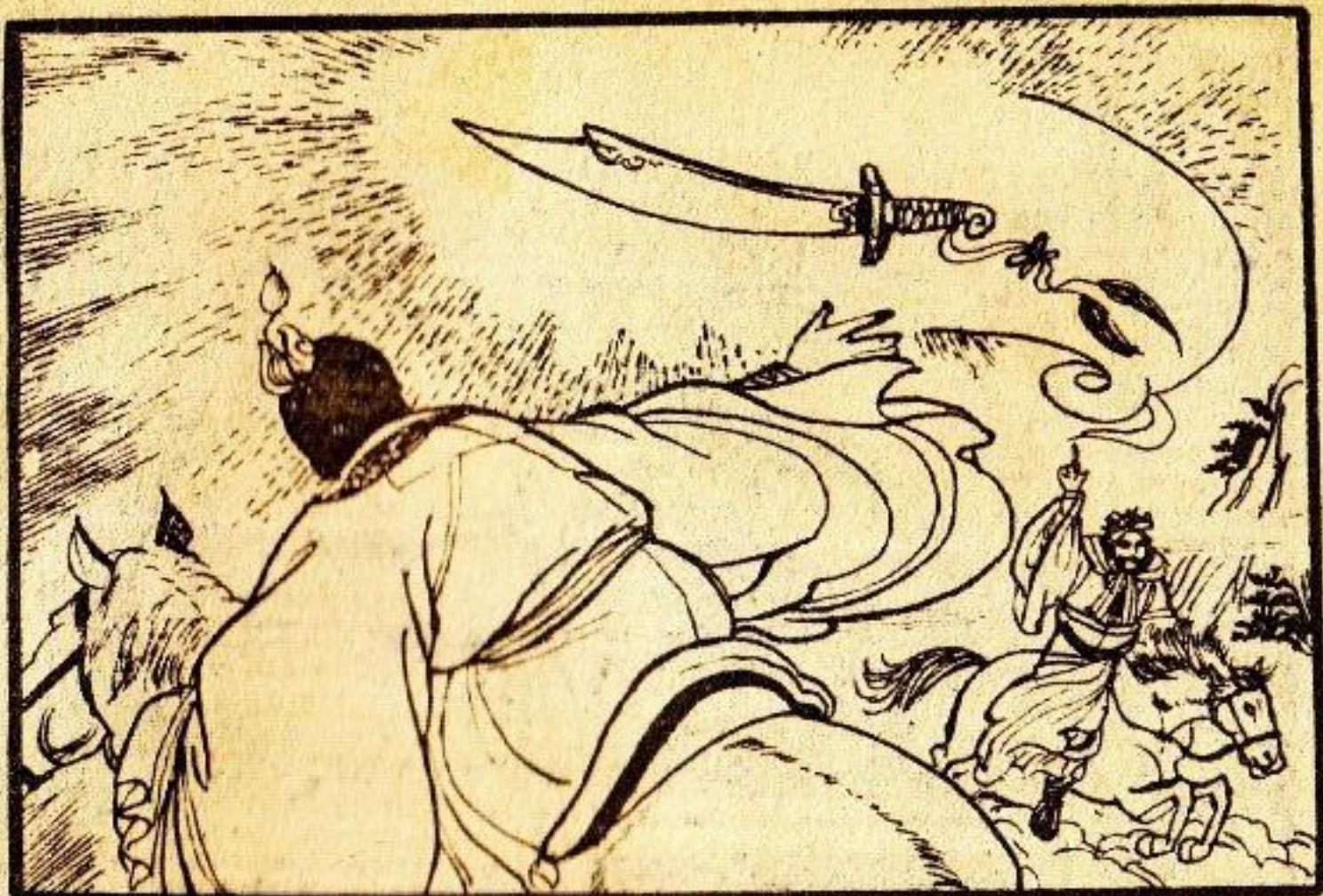

Dương Tiên giải Lương về, Tử Nha thuật lại mọi chuyện, Dương Tiên nói: "Xin sư thúc dẹp miễn chiến bài, dê tử ra binh xem loại dao phép gì mới có cách chữa trị cho hai vị đạo huynh được".

thuongmai

Dư Hóa thấy dinh Châu gõ bỏ miễn chiến bài, dẫn quân đến, Dương Tiên liền giục ngựa lướt tới chém. Dư Hóa đỡ ra. Hai bên hòn chiến độ 20 hiệp.

Dư Hóa quăng dao Hóa huyết, Dương Tiên đưa tay cho
dao phép chém, chạy về dinh. Dương Tiên nói: "Nhờ có
phép huyền công nên xuất hồn cho nó chém để thử loại
đao gì. Nay coi vết thương, về núi hỏi thầy thì rõ".

Về gặp thầy Dương Tiên thưa: "Đệ tử bị Dư Hóa dùng
đao thần chém bị thương, nay đến xin thầy chỉ dạy". Ngọc
Đảnh xem kỹ vết thương rồi nói: "Áy là dao Hóa huyết
nếu người thường bị sẽ tiêu ra máu".

Ngọc Đánh Chơn Nhơn suy nghĩ rồi nói nhỏ với Dương Tiên: "Dương Tiên tuân lời độn thổ qua núi Bồng Lai. Biến ra Dư Hóa vào ra mắt Dư Nguyên thưa rằng: "Đệ tử ra trận".

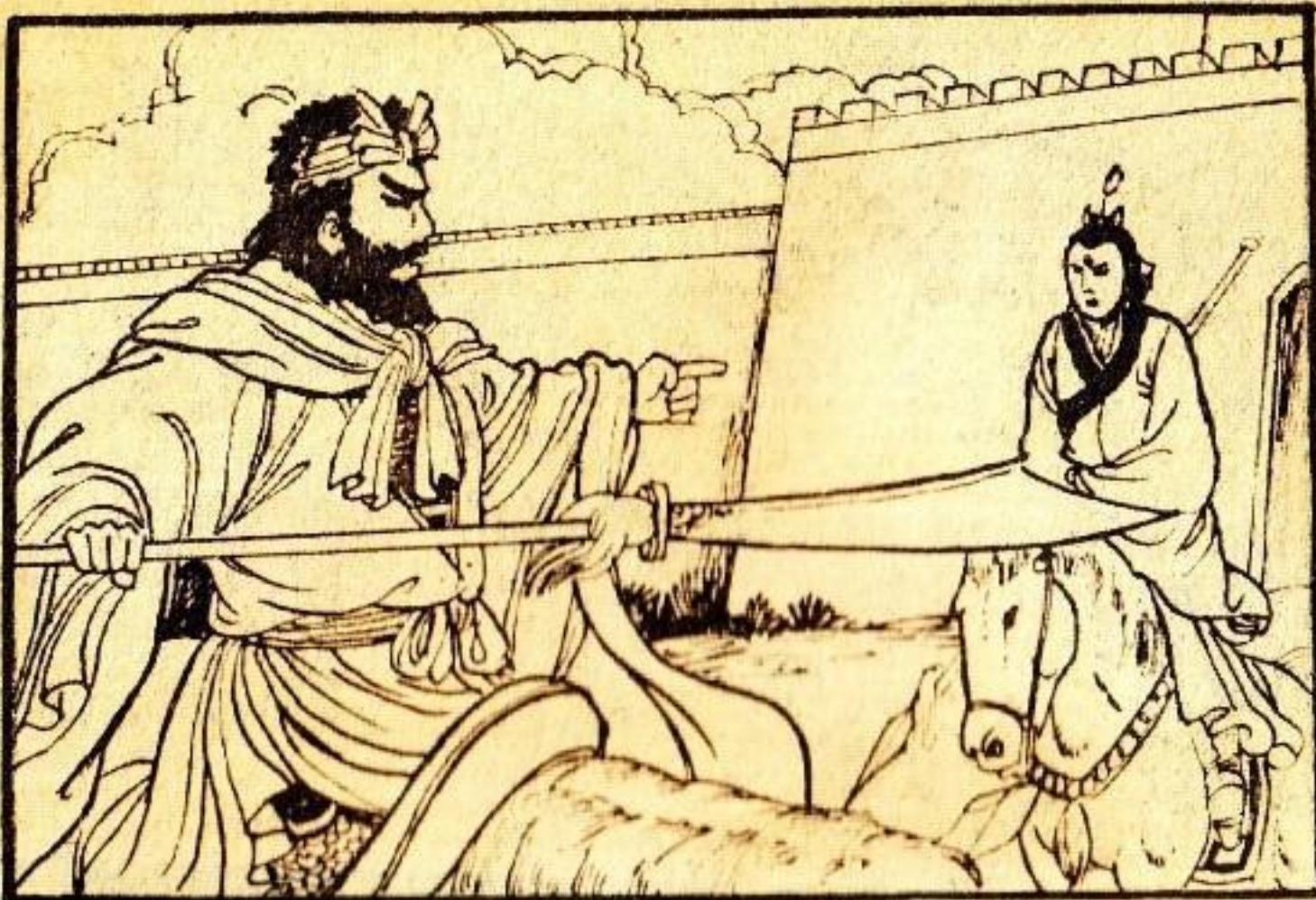
Lần trước Hóa huyết đao chém nhầm Na Tra, thứ nhì Lôi Chấn Tử, thứ ba bị Dương Tiên chỉ một cái, đao bay trở về chém nhầm cánh tay, đệ tử trở lại xin thầy cho thuốc cứu mạng".

Dư Nguyên nói: "Khá khen Dương Tiên: Chỉ dao bay về.
Đao ấy ta luyện trong lò thuốc độc, chưa ai trừ được.
Thuốc ta còn người lấy hết đem theo phòng thân".

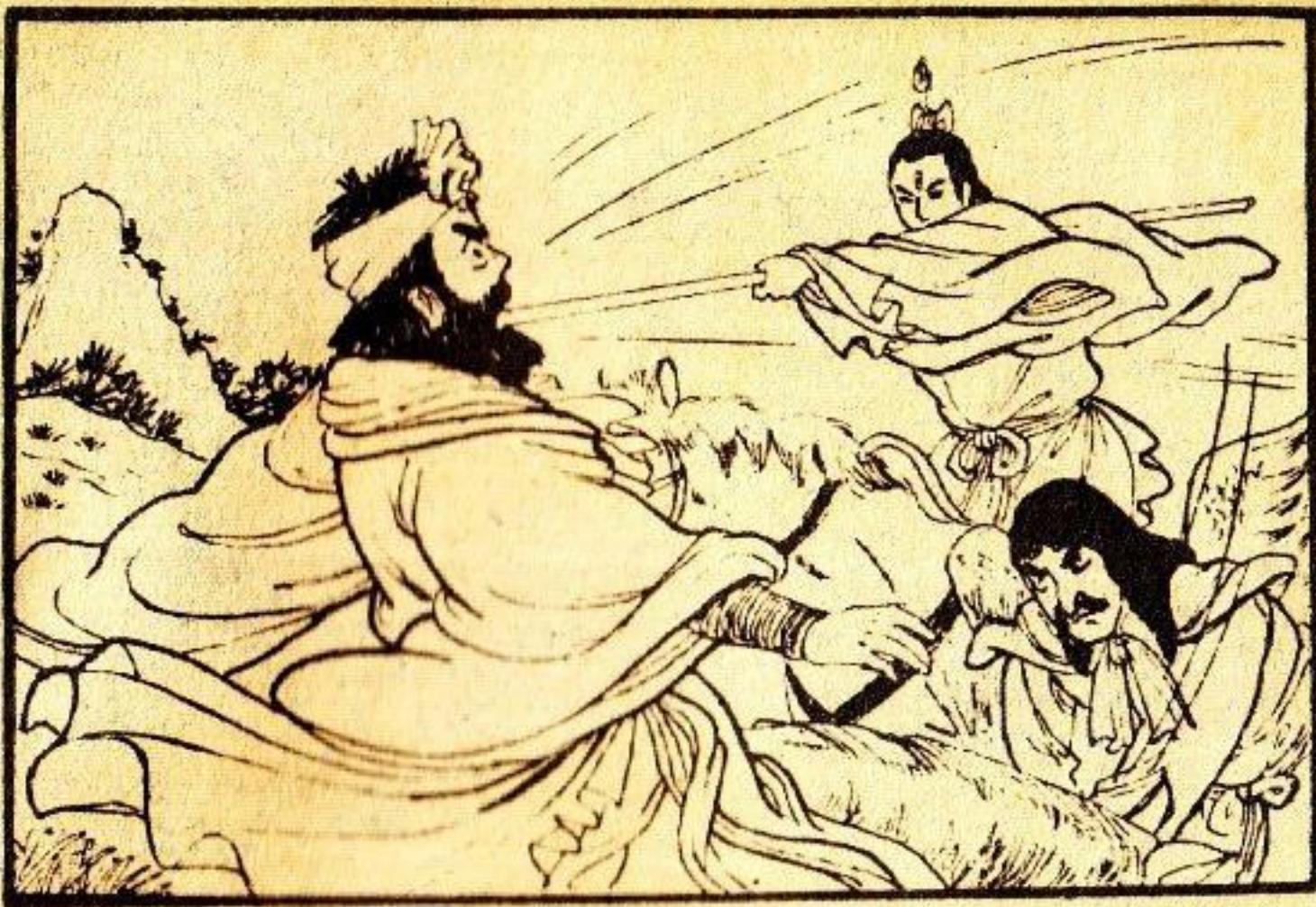
Dương Tiên đem thuốc về thuật lại mọi chuyện. Tứ Nha khen: "Dương tướng quân thật gan dạ và có công, nếu không làm như vậy biết thuốc gì chữa cho 2 tướng—Liền truyền đem thuốc cho Lôi Chấn Tử, Na Tra.

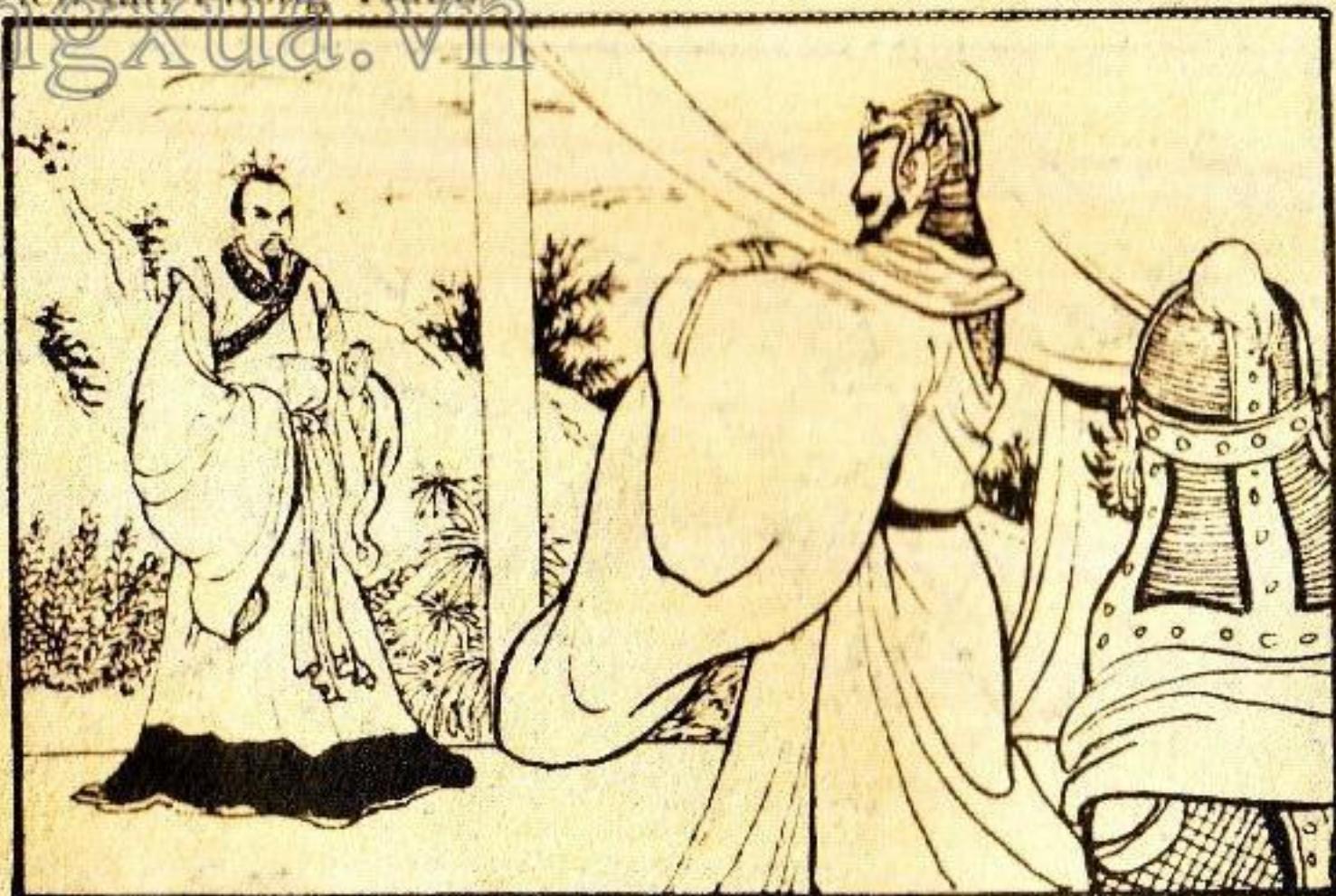
Rạng ngày, Dương Tiên khiêu chiến. Lôi Chân Tử theo trả thù, Dư Hóa lấy làm lạ, cởi ngựa ra thành, thấy mặt Dương Tiên hét: "Lũ chuột này chưa chết hay sao mà còn dám ra đây?".

Hai dàn đánh nhau được 30 hiệp. Lôi Chân Tử vỗ cánh bay đến hét lớn: "Dư Hóa! Người dùng dao tẩm độc chém ta, nay ta đánh người một trận để trả thù".

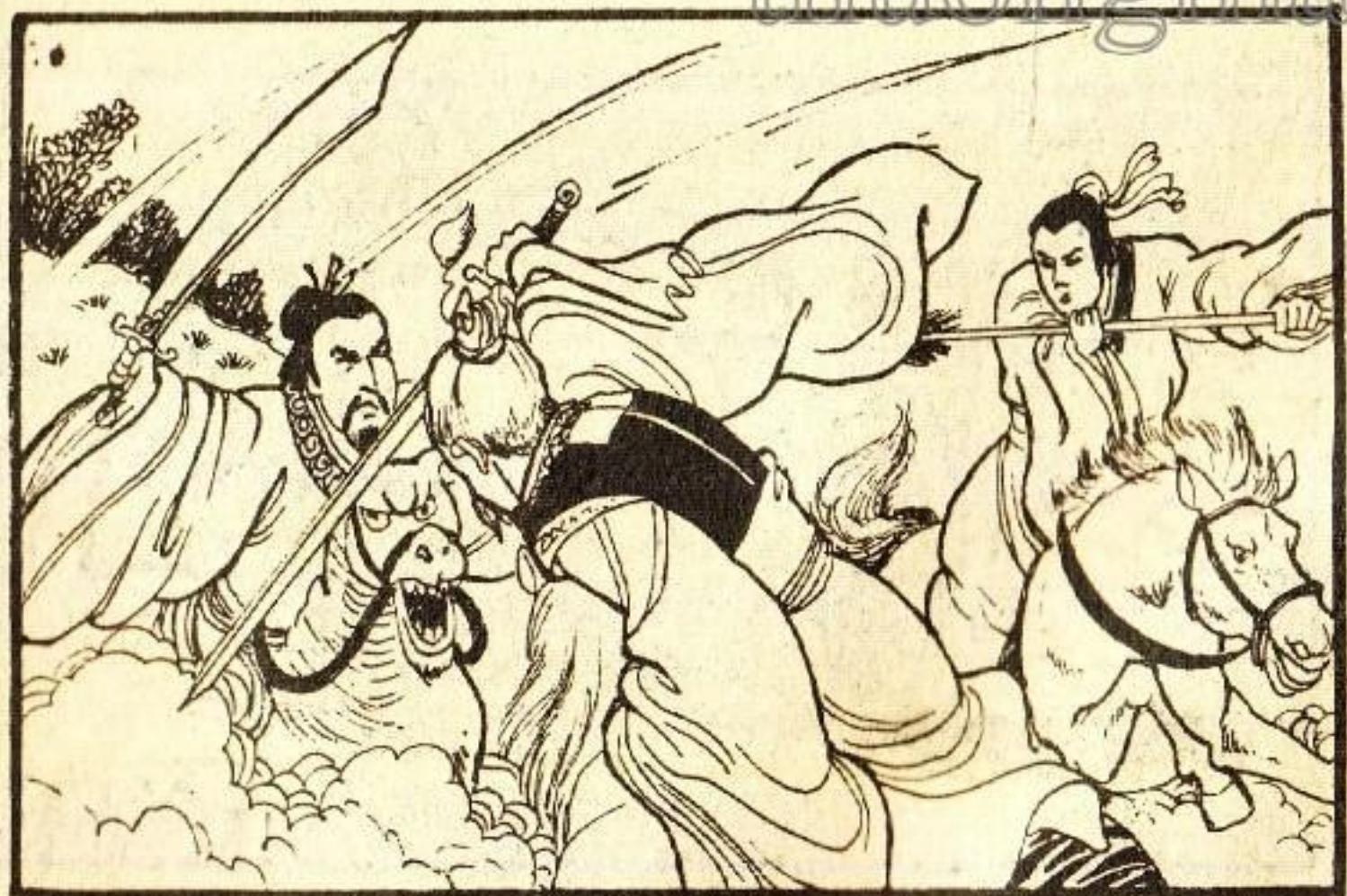
Dư Hóa một mình phải cự với 2 tia sét, đỡ gạt khó khăn. Lôi Chân Tử vung gươm đánh nhầm đầu ngựa Dư Hóa rơi xuống đất, Dương Tiên chém một đao, linh hồn bay lên dài Phong Thần.

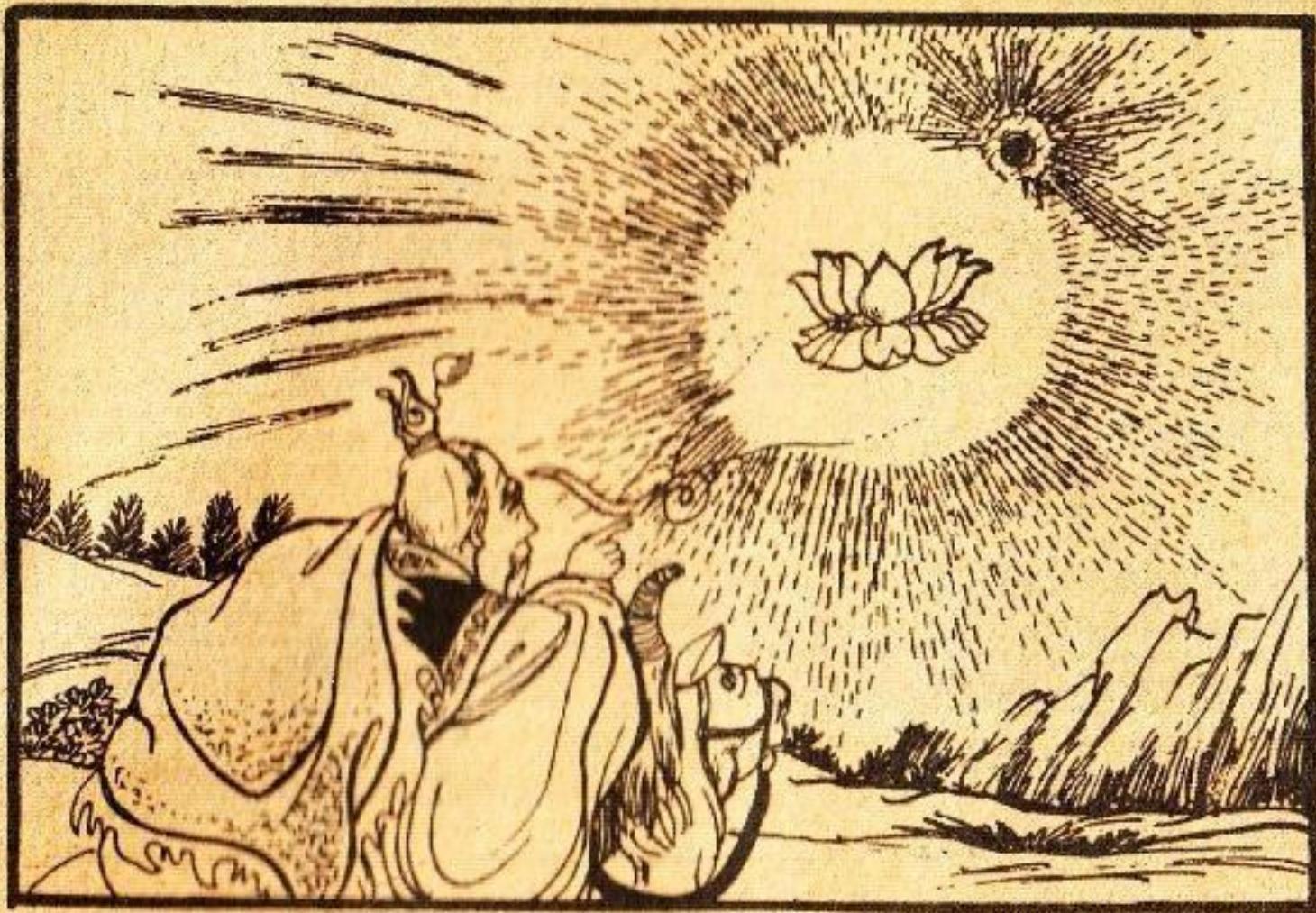
Hàng Vinh hay tin Dư Hóa chết, lòng đang bối rối bỗng có một đạo sĩ xin ra mắt, Đạo sĩ nói: "Ta là Dư Nguyên ở núi Bồng Lai, thầy của Dư Hóa, xuống báo thù cho đệ tử."

Dư Nguyên cõi lạc đà đến dinh khiêu chiến. Tử Nha liền dẫn binh ra. Dư Nguyên nói: "Ta đến đây có 2 việc, trước là hỏi Dương Tiễn về tội ăn cắp, hai là trả thù việc giết học trò ta là Dư Hóa".

Nói rồi, Dư Nguyên giục lạc đà tới chém Tử Nha, Tử Nha đưa gươm ra đỡ, bên trái có Lý Tịnh, bên phải có Vi Hộ đồng trợ lực.

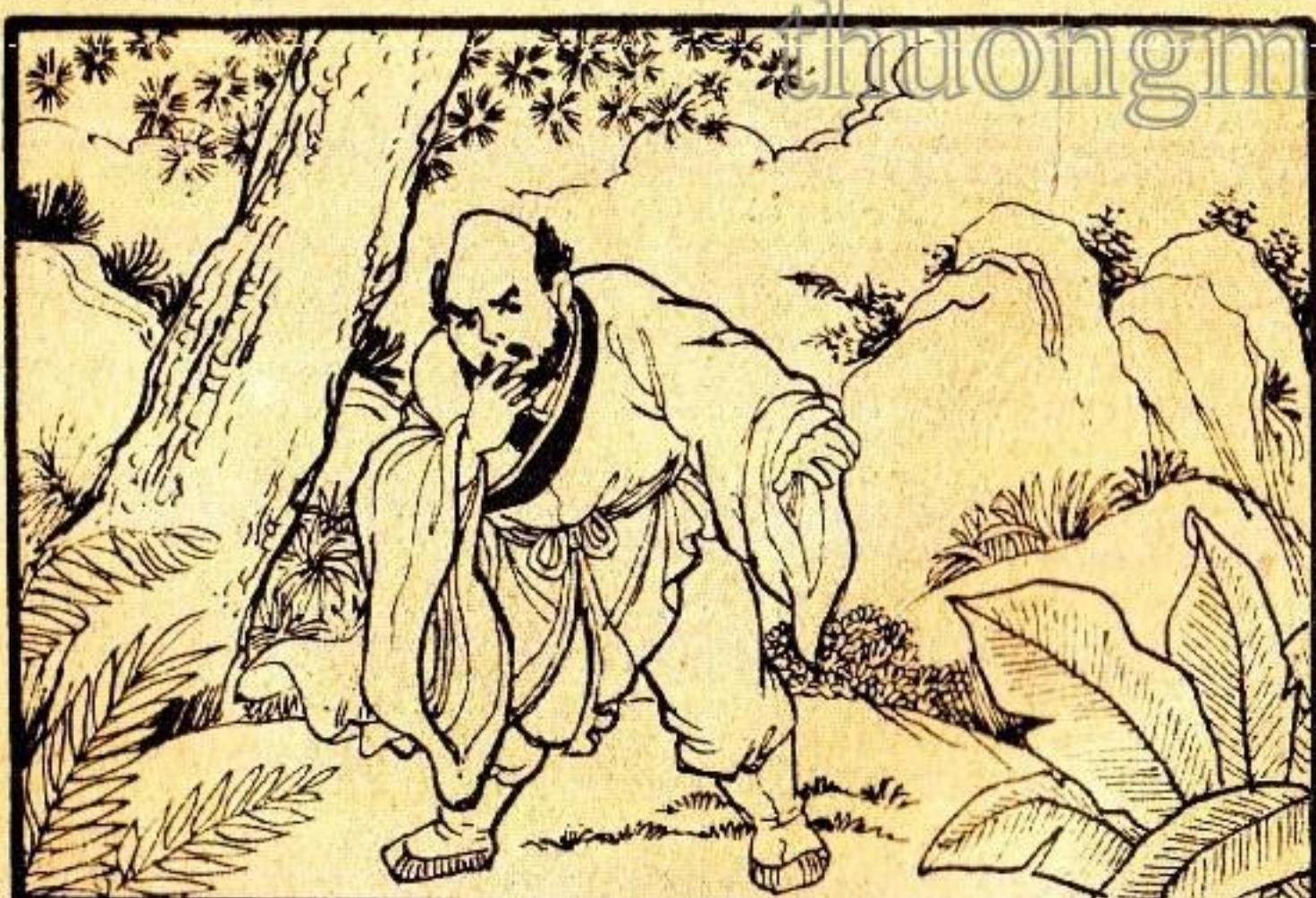
Dư Nguyên đánh không lại, lấy Kim Quang tảo trong túi
Càn khôn mà liệng, Tử Nha lấy cờ Hạnh Quỳnh che thân,
liền hóa bông sen tua tua làm cho Kim Quang tảo không
rot được.

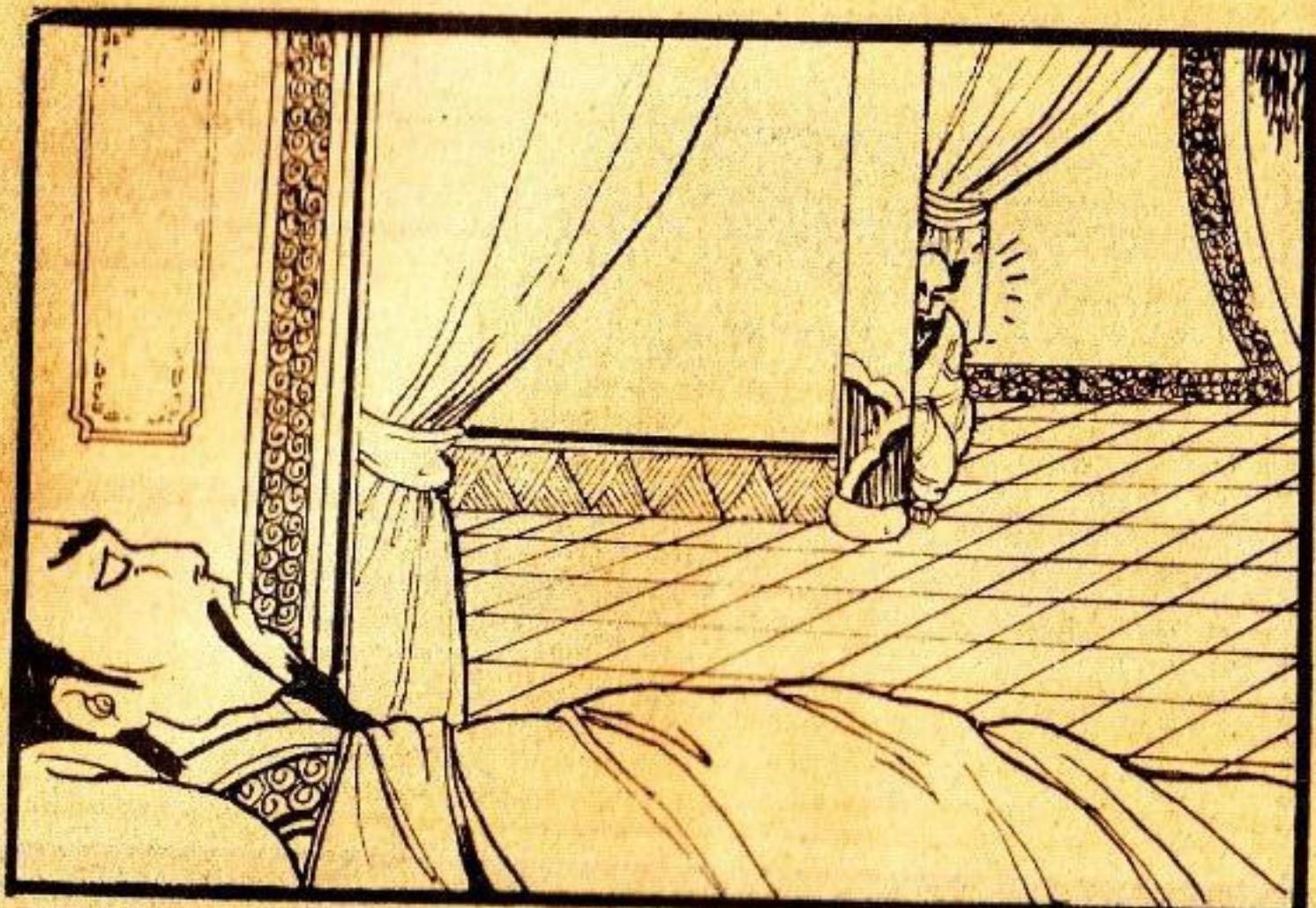
Dư Nguyên liền thu phép về quăng Lý Tịnh, Tử Nha lẹ
tay quăng Đá Thần tiên ra đánh Dư Nguyên, Lý Tịnh đâm
Dư Nguyên một kích sà đùi. Dư Nguyên vỗ đầu lạc đà, bốn
chân con thú sanh mây bay mắt.

Trong lúc 2 bên giao chiến, Thô Hành Tôn giải lương về đến, thấy Dư Nguyên cõi con lạc đà bay rất nhanh, lòng ao ước: "Nếu ta được con lạc đà này dùng vận lương thì khỏe lắm".

Thô Hành Tôn nói với vợ: "Ta thấy con lạc đà của Dư Nguyên bốn cẳng sinh mây, chiếu hào quang ngũ sắc, bay như chớp để đêm nay ta lén vào dinh bắt trộm con lạc đà ấy đem về cõi đi vận lương thì tiện lắm".

Nửa canh 2, Hành Tôn dùng phép địa hành lén vào ải, thấy Dư Nguyên đang lim dim nên chưa dám làm hồn. Dư Nguyên đánh tay xem, biết Hành Tôn đến ăn trộm, bèn xuất hồn giả ngu để bắt kè gian.

Hành Tôn thấy Dư Nguyên ngây ro ro, lòng mừng thầm, thế nào cũng được việc, liền lén đến chõ cột con lạc đà mở dây, leo lên lưng cõi thử.

Thổ Hành Tôn leo lên lưng con lạc đà, vỗ lên đầu nó một cái, lạc đà bay tuốt lên cao, song thấy lạc đà bay mãi mà không ra khỏi ải, lấy làm lạ, nói: "Búu bối! Người hãy ra khỏi ải cho mau".

Nói chưa dứt, lạc đà liền sa xuống đất. Thổ Hành Tôn toan nhảy xuống lưng, nhưng không kịp, bị Dư Nguyên nắm đầu xách bổng la lớn: "Bắt được thằng ăn trộm rồi".

Binh tướng trong thành nghe la đều thức dậy, quân sĩ đốt đèn lên thấy Dư Nguyên đang xách đầu một thằng lùn giở hỏng đất. Hàng Vinh nói: "Thằng lùn ấy chạy đi đâu mà đạo trưởng xách mãi trên tay cho khổ vậy?". Dư Nguyên nói: Thằng lùn này có phép địa hành giỏi phi thường, nếu bỏ xuống đất, nó nhập thổ trốn mất. Tôi đã có cách trị nó. Nhờ quan Tổng binh vào phòng tôi lấy cái túi Càn khôn đem ra đây tôi bỏ nó vào đó đốt cho tiêu xác thì mới dứt hậu họa. Hàng Vinh đem túi Càn khôn ra, Dư Nguyên bỏ Thổ Hành Tôn vào túi ấy, chờ sáng ngày đem đốt.